๏ ต้องอ่อนท้าวอ้ายผ่อง แองผาย
ด่าน ๆ เดียงกล่าวตาย ตางเจ้า
มาเฮา ยายแพนขว้างส่มตาม ตั้งต่อ
แนมท่อ พระบาทเจ้าแขงเข้ม ข่มพล ฯ

๏ ผัดฮ่อช้างท้าวกว่า แองกา
ผิว่า หนฝูงแกวเชื่อพาย ตางแล้ว
ฮมฮมข้าพูสูง แส่นง่อน
ด้านอวดอ้างแขงเข้ม กล่าวหาน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าฝูงหมู่ ทามแฮง
ลงพายโซนย่างเชิง ข้ำย้อง
ดูจัก ไกวกงเบื้องแยงยิ่ง พ้อมพาบ
ให้ท่านเจ้าทองถ้าน แต่งเมิน ซามตาย ฯ

๏ แต่นั้น ซาด ๆ พ้อมฝูงหมู่ ซาวพาง
เซินกัน มาพอแส่นต่อเดิน ตามเจ้า
ไผจัก ขวางแพนตั้งกางกน กวนต่อ มาเถิน
ดูจัก ยิงสอดต้องตงหลัง ล่วงแพน ฯ

๏ แต่นั้น พระบาทท้าวชมชื่น ยินสงวน
คูนพางเปนเชื่อนแขง ขนงค้น
มาจัก แปงพลถ้วนเดาดี้ ตาแต่ง
เหนที่ แกวมากถ้นดุงเจ้า ซู่พาย ฯ

๏ อันว่า ผู่แห่งเหง้าอ้ายคว่าง คนหาน
ลือซา ในนาคองว่ามัน แวนก้า
ให้ฮาว หานหันเท้าหุนบัง ท้าวหิ่ง
หอมหมู่ข้าพางพ้อม พาบยิง ฯ

๏ บอกแก่ เชื้อต่ำเถ้าชั้นชื่อ หานพาย
ให้ฮาว แยงกวนแกแต่งดี ตาปั้น
กล่าวแก่ ขุนเยียผู้เชียงเคือ ง้อมนาด
ให้แต่ง ตั้งชื่อด้านฝูงเผ่า แกวทอง ฯ

๏ บอกแก่ น้องนาดเนื้อท้าวหนุ่ม แองคอม
ให้มัน มวนพายเกาซ่องกาง กวนพ้อม
คอนซายให้ซนพาย ฮบฮ่อ
บ้านผ่ายหน้ากูท้าว แห่องค์ ฯ

๏ ไผผู่ ถอยถกย้านขุนแกว ม้อยย่าย
กูจัก พื้นม่ามแฮ้งยูให้ ท่านเหน ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูธรท้าวหงเมือง ถอยกล่าว
เดินเพื่อนพ้อมคอมท้าว แต่งงาม ฯ

๏ ท่อว่า ยะหว่างไว้ซ้างไหย่ คูนเมือง นั้นเพอ
กูจัก มวนแพนกวนหมู่หลวง ไหลเซ้า
บอกแก่ ขุนพลพ้อมขุนนาย เนืองนั่ง
ขุนไหย่พ้อมโดยเจ้า หยู่พั้ง ฯ

๏ ฝูงหมู่ แย้แส่งซ้างเก้าติว เหลือดิน ก็ดี
สู่ซ่ง ถือดาวเบื่อยคาดฮิง ตาต้อน
ไผหยู่ ดอนไดให้เซากุม ซิงยาด ได้นั้น
บ่อซ่อยบ้านยูให้ ท่านกุม ดั่งนั้น ฯ

๏ กูจัก พื้นมอดเมี้ยน (ซายหอด เหล้ว)
ยูกาหุมฮ่อนตอม คนาแฮ้ง
สอนสู้ไว้กางกน ตงขนาด
ค้ายสิ่งเหง้าพลพ้อม ซู่เมือง ฯ

๏ แต่นั้น ระพาดพ้อมฝูงหมู่ โยธา
ดุงอาวจัดคาดโคน เคียนช้าง
ยนยนย้ายแพนหาง ตั้งเครื่อง
เฟื่อง ๆ ค้างดายถ้วน ซ่อยูง ฯ

๏ เชื่อนเพื่อนพ้อมไนนอก ปะดับดี
ผาว ๆ ชาวพูสูงแต่งปุน ไปหน้า
มุนดีชั้นเชียงเคือ ง้อมม่วน
ชมชื่นช้าแมนแย้ ม่อราม ฯ

๏ ทะด่วนย้ายช้างด่วง ดงพู
บางาม กื้อฮางเซ็งเงือดกาง ก่ำค้ำ
กัวท่อ แกวชูชั้นเชียงหลวง หดุยแตก กี่ตาย
จอบที่ ดุงค่อยค้ำพดถ้า ไบ่วาย ฯ

๏ ออระแนกเนื้อท้าวฮุ่ง ฮัดแคง
มือทวยแหวนเกิ่งตน ตางเจ้า
ปุนไฟเมี้ยนฮมแสง ฝูงขนาด
เสียงสนั่น ก้องบ่าไม้พดด้าน เยือกกัว ฯ

๏ แต่นั้น ปะดับคาดผ้าผืนหลาก แสงยำ
โสมคานเฮืองฮาบคิ่ง ควนตั้ว
ผายผันซ้องชมตาง ตนพี่
ไกล้ฮอดอั้วไกลง้อม เยียะวอน ฯ

๏ เยี้อนย่างขึ้นช้างใหย่ พานคำ
ระดอน เลื่ยนแพนหางหอกปุน เปนถ้อง
พานคำเท้าเถิงนา ห้วยซ่า
แกวดื่นท้วงดีค้อง คู่เวียง ฯ

๏ ท้าวกว่า ขึ้นขี่ช้างเดยดวด ดื่มตาว
แองกาผายเผ่นพาย ดื่มแก้
ฝูงพางพ้อมชาวดอน อ้ายง่ำ
ชมชื่นแพ้โยงค้อง แส่งพด ฯ

๏ ซะพู่พั้นท้าวก่ำ แมนฟอง
ยน ๆ ยอปะคือสูงแต่งพด พอยตั้ง
ทวน ๆ ท้วงเกากอง คับท่ง
เบื้องบ่าวง้อมไจก้า เกื่อนเพง ฯ

๏ ผู่ก่งท้าวเตินแต่ง เสนา
เมื่อนั้น เรงโฌชมชื่นหาน หุมสู้
พางด้ำเบื้องผาดา ซัดฮ่อ
ปายหอกซ้องซูเช้า ข่มแทง ฯ

๏ เบื้องบ่าวง้อมไสต่อ แมนฟอง
ขุนเยี่ย แยงแองกาเกี่ยวทาน ทันหน้า
หลิงดู ดินผงขึ้นเมือบน บดมื่ด
คื่น ๆ ดั้งเสียงฟ้า ด่วงดม ฯ

๏ ออระทื่ดพุ้นพดดิ้ว ตายื่น
ฮม ๆ ยายหอกทวน แทงค้าง
ระพื้นพ้อมฝูงแมน มวนผ่า
ช้างต่อช้างชนฮื้อ โฮบงวง ฯ

๏ สว่าสว่าเบื้องแกวพ่าย พังหมื่
ขุนเยี่ย โยงเสียงสูงไล่เติม ตามข้า
เมื่อนั้น คนดีเจ้าคอยสูง อ้ายง่ำ
ได้หมู่ม้าทังเคื่อง อานทอง ฯ

๏ เขาก็ ฮู้ฮ่ำข้อแขเคียด กุงไจ
เงินยาง มัวสามบี่ป่วยเฮือน ฮามด้าง
ไหไหพุ้นพดแมน ท้าวหิ่ง
เขียนแต่ช้างงาค้อม เฮื่อเขียง ๆ

๏ ทุกที่พ้อมฝูงหมู่ หุนบัง
เฮี่ยงแพนปะดับไพ่แมน มวนเข้า
ดื่อเซงท้าวคำวัง พระราช
เมี้ยนเคื่องเท้าทันแจ้ง ผ่ององ ๆ

๏ ชาดๆ ช้างอ้ายคว่าง หานพาย
ไสกุญชรชวดชู ชนต้อง
ผาอาช้างเพงผาย ผู้เผือก
เปี้องหอกซ้องชูชี้ ชื่อขุน ๆ

๏ ชะเพื่อกช้างไสต่อ ขนงพด
เขาจัก เต็งแฮงฮบหมู่แกว กวนข้า
หานพายได้คำชน ชนะฮาบ
ผงเผ่าขึ้นเมื่อฟ้า มิ่ดมัว ๆ

๏ ยั่งๆ เหลื้อมคมดาบ คาเฮือง
เกาพื้น ฝูงแมนมัวถ่าวลง เดยดั้ม
บาเจื่องย้ายพานคำ ดูนหมู่
ม้ามากกุ้มดื่นช้าง ซู่พาย ๆ

๏ ท้าวกว่าเข้าเวียงหยู่ หยุดพด
เมื่อนั้นแองกา ทังกวนแกเกี่ยวโสม เส่งต้อง
ขนยนเบื้องกุญชร ซัดฮ่อ
ค้อนโคดค้องเดินตั้ง แต่งดี ๆ

๏ ถิ้มชั่นช้างไสต่อ พานคำ
มุนดีโสมก่อนเจือง ไจก้า
เดยคำต้องดื่ชน ชนะฮาบ
ดูบ่อฮู้ว่า ขายี่เจ้าลิ้นด้าน คว่างพาย กรี้อๆ

๏ ขอฟาดได้ดีหมวก แองกา
แปพายพัดแจกพด พอยพ้าว
แพนบัวลั้นนาเพี้ยง พันเคื่อง
เมื่อคั่งบ้านคุงแม่ บางบิน ๆ

๏ หนักเหนื่องเบี้องอ้ายคว่าง ขับนำ
ขุนอินอาวได่แทง เดยบ้า
พางคำได้ดวาพอน ฮ้อยคู่
ค้ายแต่ข้าเจ้าฮุ่ง เฮื่องหาน ๆ

๏ เมื่อนั้น ซู่ซู่ช้างท้าวกว่า ไหลมา
มันก็ แยงพานคำลูกจอม ไจก้า
ทวนๆ ท้วงเกรี้ ฮันบ้าว
ปะดับแต่งแล้วเดยค้อง คาดฮาง ๆ

๏ อ้ายคว่าง ให้กล่าวพ้องเพงเกือน กอยแฮง
หานพายแยงช่องขวา ชนันเจ้า
เยี่ยคำพ้อมแองผาย อ้ายผ่อง
เบี้องบ่าวง้อมเขาซ้อย ไซ่ดื่อ ๆ

๏ กาก่องเนื้อเจ้าฮุ่ง เฮื่องหาน
คิ่งมื่อยอยื่นแหวน ผายชี้
แต่นั้น เดยผันช้างพานคำ คุงกว่า
บ่อฮู้ ก็หมื่นฮ้อยฮุมพ้อม พาบชน

๏ สว่า ๆ ก้องเสียงแส่ง สมคาม
ยน ๆ ยอหอกแหลม ไหลเข้า
ฮวาน ๆ เหลื้อมสูรย์ไส เฮืองฮาด
เทื้ยนสิ่งเหง้าฮันช้าง ซู่พาย ฯ

๏ อ้ายเกื้อนเบื๊องขอฟาด แมนผา
แปพายจัดแจกพล พอยฟ้าว
เลงดู ในนาเค้าทุลี่ผง คับแผ่น
อ้ายคว่างเบื๊องไกวง้าว เงื่อดพื้น ฯ

๏ ซื่อบ่อ ซ้างแล่นพ้นฮอยฮูบ เสื่ยคน หั้นซาม
เสี่ยงนั้นแมนหมู่หาน เหินฮ้อง
เรงโฌซ้ำตี้ชน ชนะกว่า
ฝูงพวกพ้องพังฮ้าย เฮื่อนา ฯ

๏ ชะพาดเข้าแซงหยู่ ในเวี้ยง
ผายทาง พอพันวาบ่อมี้ ไผขว้าง
ฮม ๆ เบื๊องเซี่ยงเคือ เพงเกื้อน
ย้ายหมู่ซ้างสุมตั้ง แค่งงาม ฯ

๏ ท้าวฮุ่ง ไซเงื่อนถ้อยถามหมู่ ดุงอาว
ผายความยินสื่อเมื้อง ฝูงเหง้า
บัดนี้เฮาก็ พ้นแมนฮ้ายคลาเวี้ยง สะสว่าง
เพิ่งที่ เมี้ยนเคื่องเข้าเชี่ยงต้าน ดวดงาย ฮู้รือ ฯ

๏ ฮู้ว่าเฮาจัก ป่ำหอกก้าปางเมื่อ แมนมัว ดั่งนี้
อาวพวงทังคว่างพาย ซานเจ้า
บัดนี้ แกวกัวไท้เรงโฌ ยสมาก จิงแล้ว
ควนที่ เข้าสู้ท้าวเถิงซึ่ม พยาหลวงก่อนเก๊น ฯ

๏ ทุกปากตั้งแพนหอก เซนค้ำ
ดุงก็ ปุนสามมะเฮี่ยวฮีบเฮว ฮับเจ้า
มันก็ ยอมือก้มบังคม ทูนเกส
ภูวะนาถท้าวธรรม์เหง้า ฮอดดี้ แต่รือ ฯ

๏ ผู้ก่งท้าวปะชิดเทส นาคอง
หลานก็ พาที่ถามข่าวดุง ทังน้ำ
พอปะมานแล้วเลยพาย ย้ายเคื่อง
ยั่งยั้งม้าอวนแล้ ลู่เวี้ยง ฯ

๏ หนักเนื้องเข้าคูไหย่ เงินยาง
ดุงก็ ปุนเชี่ยงจวงจอดเซา ธรรม์กว้าง
ที่นั้น โฮงขวางตั้งหลายหลัง เหลื้อมมาด
ความเกี่ยวซ้างเทื่ยมเท้า แทบเกย ฯ

๏ พระบาทท้าวย้ายย่าง เถิงสถาน
ผายคึ่งเลยอาบสี้ สงน้ำ
แพนหลายซ้องแถวถัน ถ้องหอก
ปะดับซู่ล้ำเลยตั้ง แต่งพล ฯ

๏ สองขอกไว้ช้างต่อ ตัวหาน
ผลควนคือคู่เหลา ผิวเผี้ยน
ฮวาน ๆ ฮ้อนวันสวาย ไกล้เที่ยง
โยเชส เผ้าโฮงฮ้อน ม่านวัง ฯ

๏ กาก่องนี้วเฮียงเฮือ ถนิมภรณ์
การะนังเนื้องนอกใน คนเผ้า
เมื่อนั้น นรินท์ต้านแองคอน หลื้นหลาก
กล่าวซู่พ้องฝูงเหง้า ซ่อยอำ ฯ

๏ เฮาจักริพาก ให้จ่าซ้อนทงเพส ตางตน
ปุนขันคำแจกเฮือง เฮี่ยงตั้ง
จำมร ซ้อยฝูงคน เคยแกว่ง
อามาตย์พ้อมหลายถ้าน ซ่อยแหน ฯ

๏ แพ่ง ๆ เหลื้อมไสส่อง ถนิมงาม
ฮอง ๆ แหวนส่องมือ เฮืองม้าว
มะรามจามล้วนแคงพาน คุบเคื่อง
เก้าหงอกก้าวกายหลั้น ซวดปะมาน ฯ

๏ พุ่ง ๆ พ้อมเพงเกือน กอยหัว
ทาสาเติมนอกใน คนเผ้า
มือทวยแย้มแยงบัว คนบ่าว
เมื่อนั้น อั้วค่าไช้ปอมข้า ดอบเดง ฯ

๏ เผื่อนี้ เชื้องถ่าวข้อยเฮือนดุ่ม เชียงฮอน
ดูก็ ซมเรงญาไค่หุม เหนหน้า
เมื่อนั้น แองคอนด้านส่องส่าว ปุนปาก
คนท่านผู้ถือม้าว นั่งสูง นั้นแล้วฯ

๏ แต่ว่า พากเท่นแก้วแฮมเถื่อน คิ่งเหลื้อง
โดยคำถุงฮื่บตื่น เตินช้าง
ฮามโสมส้อยบุญเฮือง ง้อมม่วน
ผ้ายแผ่นกว้างดูท้าว ท่านผอม ฯ

๏ เยี้ยนด่วนด้วยแกวยาด เงินยาง
นรินท์เปนกิ่งจอม ไจแจ้ง
เชื่ยวทางเท้าพดแมน มวนผ่า
เจี่ยมจากบ้านนอนแล้ง ดวดเหงา ฯ

๏ ก็เพื่อ คิ่ดพึ่ง้อมชั้นชาติ นามกร
ฮมกำเดาเมื่อมา หมองหม้อม
ทวงวอนกั้นเกาแต ตานสวาด
เถิงท่าน แก้วแก่นไท้ธรรม์ต้น มิ่งเมือง ฯ

๏ บัดนี้ คือพื่อั้วโสมสอาด กับตน
เยี่ยวบ่อ ทำเบื้องเฮวฮอดถุง ทังน้ำ
บัดนี้หลานก็ มวนพดเข้ามาเชี่ยง เซาจอด
เชื้อพ่ำพ้อมเห็นหน้า ค่อยเด้งหั้นก้อน

๏ แต่นั้น เชื้องถ่าวฮู้คนิงฮอด ฮับขาน
เซาก็ เซิ่งภูธรหน่อจอม ไจแจ้ง
ลื้อว่า โสมงามเพี้ยงอินตา ตองฝาก
มิฮ่าง เจ้าติ่วส้อยไจแจ้ง ถูกจอมแท้ฮื้อ

๏ คอนเถ่าต้านฮับพากย์ ส่องส่าว
บัดนี้หลานก็ แวนผอมเหลื้องหล่าผิว โสมเถ้า
ดูดั่ง หัวขาวฮ้ายตาเบื้อน เบื้องแก่ นั้นนา
พัดพี้ เข้าป่าไม้ไกลชู้ ชวาดชรา ฯ

๏ ดอนว่า หน้าผากด้านซักแง่ ผมบางนั้นตาย
พึ่งเมื่อ พาที่คือคู่สวาน เสี่ยงแจ้ง
ปะสงนางล้ำเมื้องหลัง เหลือฮ่าว
ราชง้อมนอนแล้ง เพื่อแมน ฯ

๏ เมื่อนั้น เชื้องล่ำแล้วเฮวฮื่บ เมื่อสถาน
ซาก็ ฮันเฮวเบื้องฮอดโฮง ทั้งฟ้าว
สื่คานเจ้าแพงเมื้อง อั้วค่า
คิ่ดฮุ่งท้าวคองฮู้ ฮ่างอวน ฯ

๏ ข้าเผี้ยดถ้อยกอยถ่าว ค้าวอน
ทวนคดี่โดยดั้งขา เห็นท้าว
อันที่ ภูธรเจ้าพานคำ นั้นแก่เฮวแล้ว
หนังเหี่ยวก้าวด้าวโสมฮ้าย ชวาดชรา ฯ

๏ หน้าเคืองค้อยเมื่อสู่ ผีหลาย
ฟังเมื่อ พาที่เฉยเล่าคาง ทั้งอ้อ ฯ
๏ แต่นั้น อั้วคำคุ้มนองเหือ เต็มคิ่ง
ผิวผางซบซ่านเหลือง หิวไห้
ถอนว่า คิ่งตัวแท้ คือตาย ตนถ่อง
กั้นหยู่ชักใช้ปะมานได้ ชั่วยาม ฯ
๏ บางพ่องพ้อมฝูงหมู่ สาวสนม
เขาก็ บันดานตนเคียดเคิม ตามเจ้า
ฮมฮมเชียงนางเซง ม้ำซ่ำ
..หนงค่อย เข้าบำไม้เปนข้อย ม่อนแกว กี่โอ ฯ
๏ ผัดว่าเมี้ยนดางส่ว่าง โส่กาซอบตาย
เมื่อนั้น เกงญาบินเคียดเคิ่ม ซมค้อย
ดังนั้นควนค่อย แปงคิ่งถ้าแองกา โดยบาบ ตนเกิ้น
เซิ่งว่า เจ้ายี่น้อยงามเต้ม ดีนอินท์ ฯ
๏ ฮู้ว่า แกวฮาบไห้เชือบุ้ ไปทัน
สองสาวเห็นกล่าวลิน โส่มเถ้า
ดูดั่ง อุนละโหแห้มผิวผอม เหลืองหล่า ถ้วนแล้ว
เมื่อนั้นพวงที่เหง้าเฉยค้อย เคียดถาม ฯ
๏ ไผว่าแท้เอาออก มาถาม เทียวเก็น
เผือจักทวนคำ เถิงภูบาลกล่าวกอน กอยไหว้
ดังว่า งามเสลี่ยวฮู้กายเปน คนชั่ว กี่เด
คิ่งฮาบถ้วนคือได้ แท่งทอง ฯ

๏ เลิกทั่วท้าวทันท่าน มาประจน
ฮือจัก ฟังคำเขาหมู่พ่อง พางถ้อย
เปนเดิมแก้วมงคล ถือนาท
อันนี้ท้าวซิ่ม เจ้าดิวส้อยฮอยฮู้ ฮูบวาย แตซาม ฯ
๏ แต่นั้น อั้วจากห้องเถิงแม่ มาดา
เดิมคำผายดั่งเขา เหนท้าว
มีฮ่าง ภูมิ่เจ้านาคอง นั้นแก่ เฮวรือ
พอที่ หมายแม่ได้กินน้ำ จวบบึ่ง ฯ
๏ (คำแผ่เท้าปางก่อน มีมา)
ความไกลดาท่านถือ ถอนอ้าง
กูก็ ไก่จิ่งแจ้งหลานคิ่ง ซั่นนอก กี่ตาย
เจ็บที่ เมืองมุ่นม้างเอาท่าน มาพาง นี้เด ฯ
๏ ชื่อว่า เขาบอกให้ฮู้ฮ่าง คำลวง ดังนี้
แหนงจัก วางตนตายเพื่อแกว กุมข้า
เมื่อนั้น มาดาฮ่อนฮมทวง คิดคั่ง
มีฮ่าง ผีหยู่ฟ้าลงให้ หล่าโสม ท่านรือ ฯ
๏หย่าแควน ด้านเบี่ยดท้าวใจแจ่ม จอมบุญนั้นเนอ
มีคำควนค่อยพี่ จารน์แจ้ง
ปะสงเถิงไท้มหาคุน คือเนตจิ่งแล้ว
ค้อมผ่าเข้าเชียงด้าน ถวดทาม กี่ตาย ฯ
๏ อันนั้นรือบ่อ ท้าวแต่งคิ่งทำเพด ดูกน หั้นซาม
ยังเพิ่ง ผายวิญญานส่องไป ปุนฮู้
ถอนมัวด้านเดียนขวุ้น น้องนาท ดันนี้
เฮาไซ่ผู้ผางซ้ำ ซั่วทามแท้นา ฯ
๏ แต่นั้น อั้วอ่าวฮ่อนพิสสวาด สนทะนา
มารกุมจิตบ่อถอง ดูพั้ง
กอมโฮงด้ามาดา เดิมมิ่ง
เมี้ยนแต่งห้างปุนคั้ง คอบกน ฯ

๏ ปะดับสิ่งส้อยถนิมมาศ มุกกอง
มะนิวันเฮืองส่องหัว แหวนแก้ว
คำแดงม้าวกองไต ดูหลาก
แผ้วแท่นกว้างปุนตั้ง เคื่องคาน ฯ

๏ ซะพู่พ้อมรันหมาก ทะไดเคี่ยน
เอาอามโสมแส่งการ เติมซ้ำ
ปุนงามแถ้วเจียนดู ทุกปาก
ม้าวกล่าวให้บ้ำซ่ำ ตางตน ฯ

๏ เคื่องนุ่งพ้อมผืนหลาก ดูบแดง
เติมซาวเฮาซู่คน อำเจ้า
อามหงฮู้ เคยแยง พระกายเกศ
ปะดับแต่งพ้อมปุนแถ้ว เดี่ยบแหวน ฯ

๏ บ้ำซ่ำย้องทำเพศ ตางหลาน
แจน ๆ เสี่ยงแส่งเอิน อำพ้อม
เก็งญาขึ้นเมือสถาน เถิงแท่น
ลดม่านถ้อมละวังเจ้า หยู่ใน ฯ

๏ ดีแก่ วันส่องแจ้งเฮืองแผ่น อุทัย
ฮมฮม ซาวเงินยางแต่งคัว ควายซ้าง
เมื่อนั้น บาส์แก้วโสมไว ท้าวฮุ่ง
คึดพ่ออ้วรรรม์อ้าง อ่าวปะสง ฯ

๏ ใจฮุ่งห้องแสนผ่อ ผายความ
กอยวาจจิ่งจา ฝุ่งเถ้า
พอที่ เฮาเฮวให้เมือเถิง ถามข่าว ดีรือ
ค้ายสิ่งเหง้าซมพ้อม ฟ่ำสงวน ฯ

๏ เมี้ยนสั่งข้อแซกล่าว แองคอน
มันก็ มินานเลยเลิกมวน เมื่อห้อง
สาวสนมเบี๊องจำมร ไกวแกว่ง
เห็นเพสย้องดูฮ้าย ฮุบเสดา ฯ

๏ แพ่ง ๆ เหลี๊อมถนิมมาด มุกมะนี
ออระทวยเกาก็นจันทน์ สมคู้
เมื่อนั้นเซาก็ ทวนคดีถ้อยเถิงฝุ่ง เซืองถ่าว
ตนท่านผู้ คิ่งค้อม หยู่ใน กี่รือ ฯ

๏ เซากล่าวรี๊บ้ำซ่ำ นางเซง
ทังว่า แองกาไซซู่บี่ ปุนต้าน
เรงญาฮู้ ฮุนความ แควนมาก
ควนค่าด้านคำต๊อ ดูกถุง ท่านแด ฯ

๏ แต่ว่า พดเพื่อนถ้อมล่ำบาก กะเฮอน
นายพวง เซียวพู่สูงเหนี่ยวหลาน มาเต้า
บัดนี๊ แดงงายฮ่างตนเหงา เหลื่องหล่า
ก็ดจอดเจ้าจอมไท้ ที่เซิ่ง ฯ

๏ เซืองเถ่าแถ้วคอนฮีบ ฮับซาน
เหมือนดั่ง กางกนปะดับต่อดู ดวงเดี๊ยว
แพงแสนเนื๊อนรินท์ ดูหลาก ก็เต
ซั้นแก่นแก้วเซียงถ้าน ห่อนทาม เมื่อใด ฯ

๏ เซิ่งซ่ำเท้าไดโลก ลือเกี่ยรต์ ก็ตาย
สมคามแฮงฮื่บคื่น เติมซ้าง
กอยกัวต้องโพยเสี่ยน เสี่ยพี่
บัดนี๊ เข้าฮอดซั้นเซียงถ้าน ไค่เห็น ฯ

๏ ดังบ่อ คึดฮอดน้องนอนเถือน แฮมเมือง เพื่อรือ
วางโฮมดันเกิงตาย ตนไข้
เด่นั้นเขาก็ เนืองคำต้านทวนคอน ถามข่าว
แก้วแก่นไท้ดุงเลี้ยง ถูกคิง แท้แล้ว ฯ

๏ เจื้ยมถ่าวถ้าภูวะนาถ นัตตา ท่านนั้น
ฝูงแกวซึ่งซู่วัน แวนหม้อม
แองกาเจ้าคำวัง นพราช
คึดไค่พ้อมเอาอั้ว ฮ่วมสถาน ฯ

๏ เชื่องส่งถ้อยถนอมปาก คำควน
แองคอนขานขอบหัว หุมต้าน
ทูก็ กวนแกวต้องสมคาม กางท่ง
เลยผ่าเข้าเชี่ยงด้าน ฮอดดุง ฯ

๏ ผู่ก่งท้าวให้จอด เชี่ยงจวง
เร็งโฌ เมือหอสูงสั่งมา เถิงเจ้า
ขันนี้ ถอนดวงน้องในใจ จงเพื่อน ฮู้รื่อ
ว่าว่า เข้าต่อช้างทานแย้ บ่อแฮง ฮู้เด ฯ

๏ เห็นที่ หง่ำเงื่อนข้อแซกถ่าว กอนบัง
ขอยว่า มีใจแหนงเหนี่ยวแกว กนดี้
พิงท่าน ยังฮมฮู้ เห็นอวน ทุขยาก
นับฮ่างชี้นางเถ้า ชวาตชรา ฯ

๏ คึดเมื่อ ท้าวจากบ้านฮามฮูบ สุนทรา
ทนสะเดดานเดือดกะหาย หิวข้อน
ไทว่า มรนาเนื้อเนี้ยระโฮม เสี้ยพี่
จิดเมื่อ ดุงออกฮ้อนเฮวช้าง ช่อยพด ฯ

๏ เถิงที่แท้เห็นฮ่าง เหมือนจาง
มีคำ โทยสูนสมเลียดใจ จงม้าง รือท่าน
อันที่ เร็งโญเจ้าเงินยาง ยสมาก
เวนทัง บรเทสชั้นเชียงล้าน มอบมวน

๏ เท่าว่า พี่แต่งให้เห็นหลาก อัสจรรย์
แองคอน ทวนเลี้ยงสูงถวดดา ลงห้อง
ยนยนเซิ้งปงนั้น ในนอก
น้ำซ่ำ เมี้ยนเคืองย้องแหวนแก้ว เคืองควน ฯ

๏ พุ้ง ๆ ฮอถวายถอก ทะไลคำ
แองคอนเลยกล่าวทวน เถิงเจ้า
บัดนี้เขาก็ ทำกนตั้งเฮาดวง โฉภเฉ่า
ปะดับเกสเก้าผมห้าว หงอกแดง ฯ

๏ ชื่อว่า ปุนเผ่าเชื้อฝูงแกว่น ยังแคขน
พอที่ แองกาเชี่ยวซอดสาร สมถ้อย
เมื่อนั้น เร็งโญผู้แถนคูน อะเห่ยไหย่
ขอบที่ เจ้าติวถ้อยชมต้อง คอบกน หั้นซาม ฯ

๏ เฮาก็ คึดไค่ฮู้ถ้วนถิ่ง ขอเฮี่ยน ฮ่อมเถิ้น
แต่นั้น บังคำควนคู่คน ถักต้าน
ยาพองไห้ลือเกียรติ์ กนย่อย นั้นเนอ
เยี่ยวพี่เจ้าสินด้าน เถ่าฟุน ซามดาย ฯ

๏ ออระม่อยเนื้อเจ้าฮุ่ง ฮวายจันทน์
เมื่อนั้นดุงก็ ปุนนายเฮือนฮีบดา ดูเข้า
ยนยนย้ายพนพาน เลยเถิก
สูเยี่ยะ ไปกล่าวเจ้าทองด้าน ถูกจอม ฯ

๏ ระเพือก พ้อมปู่พั้นพวงสว่าย สามมะเฮียว
เขาก็ ฮอมคำควนด่วนเถิง    ถวายไหว้
ภูธรเจ้าใจเปี่ยว    ขานขอบสุงแล้ว
โยเรสไท้ธรรม์ต้น    แต่งตอม ฯ

๏ คิดชอบย้ายยอแจก    ปุนปั้น
ชาวพูเพียงไพ่พาง    ฝูงข้า
อันว่า ฮองขุนอ้ายดอยดา    ดอมท่าน
แต่นั้น ท้าวข้าผ้าผันนั้ว    กล่าวพลี ฯ

๏ บัดนี้ตูก็ ข้ามย่านฟ้ามาฮอด    เงินยางหนั้นแล้ว
ถุงก็ ปงควายงามแต่งเปื้อง    แปงถ้า
เชินคำเท้าสวางส่าง    ค้ำไหย่ มากิน
พ่อหยู่ฟ้าคุนคุ้ม    หย่าไลลูกเนอฯ

๏ ผัดผาบม้างอ้ายไผ่    แองกา
ดันว่า ไกวดาวเผลียงลวดขาม    เขาย้าน
วังเอาได้พยาหลวง    ท้าวกว่า
ขนะฮาบแพ้พลถ้าน    พากเมืองเทียวเถินฯ

๏ ดังนั้น ทุกที่เทียนเซิ่งซ่า    ทุกแดน
ขนพายเบื้องบ่องปะกัน    กวนข้า
พลกันถ้วนพอปะมาน    เมี้ยนหย่า
เบื้องหล่อน้ำเลยแล้ว    ชุ่ลวง ฯ

๏ ระพาดพ้อมเขาคว่าง    หานพาย
เชินสามมะเฮียวปู่พวง    มาหน้า
ยาขามข้อแขอาย    คู่แขก นั้นเนอ
ค้ายไพ่ฟ้าดุงเถียง    พ้ามวน ฯ

๏ เท่าว่า ปุนแจกไว้เพงพีก?    พานคำ
ลินควนจัดแต่งเติม    คอมเข้า
โยธาท้าวธรรม์ยำ    ถ้วนคู่
ค้ายสิ่งเหง้ากินแล้ว    เลิกทะไล ฯ

๏ ระพูเนื้อถ้วยส่อง    เฮืองแหวน
บาไทถอยส่ายมือ    เซ็ดผ้า
แจน ๆ เมี้ยนเทเลย    ลงล่าง
เขาก็ คืนคอบเจ้าลุ่มฟ้าดุงท้าว    ที่สถาน ฯ

๏ ค่าง ๆ ห้างช้างผาบ    พีได
สุเยียะ ชวนหลานเดียวด่วนมา    เถิงเถ้า
ไสวพ้อมอาวพวง    พลสว่าย
ขึ้นกล่าวเจ้าลินล้าน    ขอบขาน ฯ

๏ โยเรสเที้ยนปะดับหยู่    เปนถัน
ภูธร ทวนโสมงามอาบสี    สงน้ำ
ทงสบเลื้อผืนแดง    ง้อมฝาก
ถอนเลือกแก้วสบนั้ว    คู่ควน

๏ คือหยาดฟ้าลงแห่ง    จักกะวาล
เมื่อนั้น ภูธรทวนออกมา    เถยถ้าง
ปะมานเมี้ยนยามดี    แล้วกว่า
ขึ้นรีช้างซ่าย้าย    ย่างงาม ฯ

๏ เมื่อนั้น อั้วค่ำเบื้องแปบ่อง    ลักเล็ง
เห็นอวนงามยิ่งอินท์    เอาตั้ง
กะสันวอนพ้อมเพงทวง    บ่อปาก
คิดฮุ่งน้องไจพั้ง    เพื่อปะสง ฯ

๏ ทุกที่เฮียนพลมาก มัสการ
ยอมือ มวนบังคมแต่ไกล กอยไหว้
เขางามตั้งใจหาน หุมเพิ่ง
เมื่อนั้น แก้วแก่นไท้เฮวฮอด เซี่ยงหลวง ฯ

๏ ผ่อดู เฮืองเฮือห้องโฮงราช มะโนฮม พุ้นเยอ
โยธายวงก่อนพล ออนเจ้า
คนกมก้ามพะลานเพี้ยง ต้นช่วง
ปะชิดแทบชั้นเกยกว้าง จอดคำ ฯ

๏ ผายจากช้างแล้วล่วง เถิงสถาน
เลียนลำยายสาดปู ปุนก้า
สี่ควนท้าวเถิงถุง นบนาถ
ย่าท่าน เจ้าสุ่มฟ้าเดิมชั้น ซั่วบูฮม ฯ

๏ พระบาทอุ้มเอาแทบ ทวงถนอม
ฮมฮม ซดทาซว่านไหล หลามย้อย
เมื่อมา ผลควนเจ้านางจอม ยังหยู่ ดีรือ
เม็งมาด เจ้าติวต้อยทั้งง้อม หยู่ดี บ่อนั้น ฯ

๏ อ้ายเจืองพ้อมฝูงหมู่ นัตตา
พงส์พันธ์ทั้งกิ่งแนว นามไท้
บ่อมี โรคาต้องโพยไภ ตานพยาธิ์ ก็รือ
ถุงซิ้ม เจ้าสุ่มฟ้าถามข่าว ทุกคน ฯ

๏ เมื่อนั้น หลานนาถเนื้อพงแก่น กะสัตรา
ย่าผลควนค่อยแถลง เสียงแจ้ง
วันมาแท้ทั้งหลาย ถามข่าว
เราก็คึดท่าน เจ้าแผ่นด้านคนิงเชื้อ ซั่วไกล ฯ

๏ เมื่อนั้น พวงกล่าวข้อของฝาก ฝูงคะกาน
เร็งโฌไวชอบใจ จำเมี้ยน
ภูธรต้านผายความ แควนมาก
ประดับเล่าเผียนกะบวนเบื้อง บาบมี่ ฯ

๏ เดิมพากท้าวผู้ผ่าน คำวัง
มันก็ เฮียงคดีเดิมเหนี่ยววอน ขอต้าน
บรพานพ้อมทั้งเมือง มวนมอบ
ท่อจัก วอนพี่ผู้แพงด้าน แต่งเฮือน ฯ

๏ ถ้านั้น คองชอบซ้ำโดยดั่ง ปะถมมา นักแล้ว
ถุงก็ผายคำ เถิงภูบาลหน่อจอม ใจแจ้ง
หลานกู วังพลล้างนาคอง ถือนาท เฮวพุ้น
ค้อมจิ่งหน้าเนาแล้ง พ่อตาย ฯ

๏ ถุงก็ คัดราดเมี้ยนแชดั่ง ที่เดียว
มันก็ ผายคำคืนคอบเขา ลวงต้าน
เลยลวด เกี่ยวความเท้าพยาหลวง ท้าวกว่า
มันก็ คึดเคียดเต้าพลล้าน ล่วงเมือง ฯ

๏ อ้ายหาดไซ้ต้นป่า จรคดี
ถุงก็ ปองเบื้องปะดับแต่งปุน ไปต้อน
วางคำต้องหลายที ชนะฮาบ
พลไพ่ล้มเลียนช้าง ไชว่แพน

๏ นับท่อ ค้าดาบค้านคุงเงียบร ถุงเหน
เอาไปแทนท่อไถ ดูหล้ย
พันฟอนเมี้ยนหัวสะเด่น เสียชีพ
ยังเล่าช้อนคือน้ำ ยิ่งฝาย

๏ ดุงอึ่บ ไร้แล่นม้าเชินหมู่ ดามมะเฮี่ยว
เขาก็ ดากันฮมด่งแฮง ฮุมบั้น
งาเขี้ยวช้างกวานแก หักเกิ่ง
แมนมากดั้นหลายฮ้อย ไล่พั้น ฯ

๏ แต่นั้น จัดเพื่อนพ้อมมาเพิ่ง เวียงหลวง
ดุงก็ นอนคืนคึดเคียดกวน ก้ำค้ำ
ก็จิ่ง ทวนความไซ้อาวพวง พลด่ว่าย
บนบอกซ้ำเชี่ยงด้าน ดวดวอน ฯ

๏ ขอบที่ท้าวมาง่าย โดยใจ ออกแล้ว
แต่นั้น ภูธรกอยกด่าวเจื่อง จาถ้อย
เมื่อนั้น บาดี่ท้าวทวนเสี่ยง ดนองพากย์
หลานหยู่ ด้างแคว้นน้อยหอมช้า ไพ่พล พุ้นดาย ฯ

๏ น้องท่าน ดั้มพวกท้าวเมืองดู่ โดคา
บี่เตื่อนตนด่วนจวน จำฮ้าย
ดุนจอมไว้นาคอง เดี๊ยงแม่
พระบาทผู้เปนอ้าย เจื่องปุ่น ฯ

๏ ทุขเดื่อดฮ้อนพันแต่ คูหลาน
ยังค่อน หอมเขาขุนเขื่อนแขง ขนันข้า
ท่อว่า ขมขวางตั้งพานคำ ช้างถ่าว
น้องท่าน เดี๊ยงก่ำพ้าที่นี้ ยากแคน ฯ

๏ ซะพ่ม พ้อมบ่าวแก้วทั้งคว่าง หานพาย
เอากันด่อนล่อแพน ด่งวนไว้
แม้งนิ่ง โพยตายฮ้อนฮมดุง เดยฮอด เฮาพุ้น
ก็จิ่ง หว้ายบ่าไม้มาพี้ เพื่อเม็ง ฯ

๏ น้องท่าน ขอดหมู่ช้างมวนมอบ ขาวสาน
ฝูงคนเซ็งเกื่อนคาน เยี่ยซ้อย
ดอนเขาให้ทานดาว กวนก่อน หลานแล้ว
ปะดับไพ่พ้อมหลายฮ้อย คู่คน

๏ เมื่อนั้น หมักหม่อนหน้าดุงซึ่ม ขมคุน
คือตั้ง มี่พลแสนส่งเติม ตามเจ้า
พอปะมานแล้วปุนแค มานอก
น้ำหล่อเหล้าไหซ้อย ดวดเพง ฯ

๏ เมื่อนั้น บ้ำออกห้องโซมกอด หลานคน
เร็งโฒยังค่อยมา เถิงบ้ำ ดี่รือ
เมื่อนั้น ภูธรแก้วผลควน ขานม่วน
มื่อข่ำผ้าผันให้ ฮุ่งจอม ฯ

๏ เคียดที่ ผี่ด่วนเต้ามรมิ่ง เมื่อแมน
ก็เฮ่ง ทนทวงกอยเกื่อนตอม เต็งข้อน
พอที่ ยังดุนไว้ค่ำแคน มื่มาก
ดี่เพื่อ บังเกิดฮู้ฮมฮ้อน ฮึ่บทัน ออกแล้ว ฯ

๏ แต่นั้น ทุกปากตั้งเหล้าฮอด โฮงขวาง
เกากองนั้นดื่นดม กวนพ้ำ
ฮางเพี้ยงซ้องก้ำคำ เหลื๊อมมาด
ตั้งซื่อหน้าเหลือดั้น หลากหลาย ฯ

๏ ซะพ่มพ้อมไหอาด อาฮัง ?
ปุนบั้น ขาวเชี่ยงเคือเกื่อนเพง เยี่ยซ้อย
เขานั้น ทวนพลขว้างโจฮัง เฮวก่อน หลานแล้ว
แมนมากเก้าคือฮ้อย ห่อนขาม ฯ

๏ เบื้องฝ่ายค้าวคอยง่อน พูพาง
ฮมฮมหามแจกปุน ปั้นก้อน
เต็มแต่ เดินขวางเท้าเถิงพะลาน ดาเลิก
ทุกที่ล้วนฟายแล้ว ลวดปั้น ฯ

๏ ชะเพิกพ้อมฝูงไหย่ ตางคน
ละวังจัดจื่อกัน กินเหล้า
เมื่อนั้น เร็งโฌผู้ผลควน ท้าวฮุ่ง
ป้ากล่าวเจ้าใจแจ้ง แกว่งฟาย ฯ

๏ ให้ท่าน พุ่งหอกแพ้ล้านติ้ว แมนฟอง
จอมตายเดิมตื่มแฮง ฮุมซ้ำ
ฮองๆนิ้วเฮืองแหวน ล้วยล่อง
ปานบ้ายน้ำเนื่องลั้น รู้ไห

๏ บัดนี้ลูกก็ เต้าท่อนท้าวทวนซ่อยเร็งฌา หนี้แล้ว
แดนไกลกวัยาดไชย์ ชนช้าง
สู่ค่อย คุนพายพ้อมโยธา ทุกหมู่
คู่จัก ผัดผาบแย้เทม้าง บ่อยอม ฯ

๏ ฝูงเผ่าเชื้อชื่นบุ้ ชุมพาง มากิน
แนวนามเดียวกิ่งจอม เจียมเถ้า
ปะมานเมียนวางปาน ไว้พ่าง
ตุงซิ่ม ผู้แห่งเหง้าเชินท้าว ซ่ำก้ำ ฯ

๏ ม่างๆนิ้วล้วยใส่ ถนิมภรณ์
เร็งโฌย้ำออกเมือง ทังบ้ำ
คึดพอให้แฮงคอน ถอยกล่าว
หลานไค่ได้เห็นหน้า พี่คน ฯ

๏ เจ้าอ่าวเท้ทวนชิ่ง แขงาม
เมื่อนั้น กองผลผายสั่งความ แควนเฝี้ยน
มันก็ จำคดีชื่นแหนความ แควนถี่
เมื่อนั้น อั้วค่ำเทียนกนไช้ ขอบขาน ฯ

๏ หย่าว่า พี่บ่อฮักน้องแท้สุดล่วน ใจจงท่านเนอ
ฝูงลาว ยอพานสดาสู่คอน เอาแล้ว
มันก็ ประนมมือเมี้ยนลงได คืนคอบ
เจ้ายี่แจ้งกนเดียว เล่าหัว ฯ

๏ ควนที่ ยังขอบไช้เถิงอ่อน เกงฌา ฮู้ฮือ
แต่นั้น นางก็ปุ้นฝูงล้วลวดเชน ในห้อง
ฮู้ว่า พงลำเชื้อแนวนาม กำเกิด จิงแล้ว
คึดไป่คุ้นเคยน้อง ฮิมขาม ฯ

๏ ประเลิดล้อยพรมก่อม สมภาร
โฉมงามเถิงแท่นทอง เฮียงบ้ำ
คู่ที่ วิญญาณพ้อมทังสอง ประชิดเน่ง
แปปิ้นหน้าผันนิ้ว ฮีบวาง ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้าเบ่งข้อแขออก คำควน
เลงเหน สู่ระพางเอียงอว่ายลง เลยค้อย
คูจวนต้องสมคาม วันพุ่ง นั้นตาย
ยังไค่วอนพี่ เจ้าติ้วล้อยกินเกือ เกินแฮง ฯ

๏ ท้าวชื่นซ้ำชมฮุ่ง คองคดี
เพิงแพงเฮียงฮ่วมอวน เอาเหล้า
ดวงสีล้อยยินอาย กันหยู่
เบื้องแผ่นผ้าผันเข้า ซ่ำก้ำ

๏ ไยเรสท้าวเมินผ่อ สองสี่
คือดั่ง กินนะรินรอนฮูบปะเหียน เห็นแจ้ง
เมื่อนั้น ภูมิค้อยคนิงนาง บ่อปาก
คึดพี่ง้อมเนาแด้ง ดั้นทวง ฯ

๏ เยื้อนงวากหน้าเดินอุ่น อกกะสั่น
ฮอยที่เทพา ยวงวิญญานย่อมยัง ยินซ้อง
สี่ไสแก้วบุญกัน อั้วค่า
วอนเหนี่ยวน้องเอาพ้อม พี่คน ฯ

๏ เมี้ยนหย่าแล้วเฮวฮีบ เถิงนาง
หายกังวนเกิบกวน ลินเหล้า
สองสี่แก้วเจียมปาง ไคเพ่ง
กอนคอบเจ้าสินล้าน ดวดเอา ฯ

๏ บ้ำซื่ม ผู่แห่งเหง้าเฮี่ยงฮ่วม ผัวขวัน
ดุงอาวเมาคู่คน ควนไหว้
เล็งเหน สายันค้อยคดาเสมร เหลื้อมค่ำ
ท้าวไหยได้สองเจ้า เล่าคาม ฯ

๏ พินพาดพ้อมพ่ำเพ่ง ถนอมอวน
โสมงามดักดอบมือ ซอนผ้า
มือผันน้าวนวลสี่ บ่อปาก
น้องก่ำพ้าคนิงไว้ ไส้ใจ ฯ

๏ แต่นั้น เมี้ยนหมู่เหล้าเทจาก โฮงขวาง
ไห ๆ ฝูงพวกเฮือน เฮียงเข้า
แถวถั้นถ้องเตียงคอง ฮ้านต่ำ
ค้ายสิ่งเหง้าฝูงท้าว แต่งพาน ฯ

๏ ประดับส่ำแล้วมวนมอบ ขุนนาย
สองคานตอมสิ่งเมือง ทั้งบ้ำ
ส่ำ ๆ ท้าวทวยเสวย พ้อมพี่
เบี๊ยงแผ่นผ้าผันน้ำ สว่ายมือ ฯ

๏ ทุกที่เทียนเทเคือง คัวหลวง
คนอื้อเต็มลุ่มเท็ง ทังข้า
ปะมานให้อาวพวง เพิงสั่ง
สาท่านเจ้าทองด้าน ที่สถาน ก่อนแล้ว ฯ

๏ ยั่ง ๆ นั้วนบนาก เฮืองแหวน
ออระซอนเสียงขอบขาน แขเผี้ยน
เมื่อเยอ แนนพันเกี้ยวมหานาม เนี๊อออก เมื่อเถิ้น
บ้ำสั่งเมี้ยนทั้งอั้ว อ่อนอาม ฯ

๏ แต่นั้น ท้าวพากห้องมานอก เถิงพาย
เสนาทวนก่อนเจือง เมื่อหน้า
ฝายผันเท้าเชี่ยงจวง เซาจอศ
ไฟส่องแจ้งเฮืองถ้า เฮื่อเทียน ฯ

๏ ค้อมฮอดขึ้นเมือเสื่อ หลบแคง
เนี่ยน ๆ จงจ่ำเฮิน ฮักฐู้
ปานนี้ แพงสี่ส้อยโสมงาม ง้อมม่วน กูพ้น
ยังฮุ่งน้องฮมฮู้ ฮ่วมใจ บ่อนั้น ฯ

๏ บัดนี้ ไกลค่วนต้องการไหย่ สมคาม
คำแคนไผไป่ทวน ทางฮ้อน
ดอนว่า มาเห็นผู้ ผดควน คือพี่ จิงแล้ว
คองที่ กะสันโสกข้อนฮมเฮ้า ทั้วทวง ฯ

๏ เมื่อนั้น อ้ายคว่างต้นท้าวก่อ คำเนื่อง
ทังหลาย เขาปู่พวงไป่ดง ดาเจ้า
เพิงที่ เมื่อทูนไหว้จอมเมือง ภูวะนาถ ดีรือ
วันพุกเช้าจวนตั้ง แต่งพล ฯ

๏ ผัดผาดช้างชนเกิ๊บ กอยทาน
ไผจัก เฮียงตาถายเจี่ยขวัน ในห้อง
เฮาก็ จำเดิมไช้ภูบาล ไปกล่าวนี้แล้ว
ขอพี่ ถงเพื่อนน้องตางให้ ทุ่นทวง ชอบนอ ฯ

๏ พระบาทท้าวพ้อมกล่าว ดันเดี่ยว
สูพวงพัดเล่าคืน เมื่อไหว้
ปะนมมือเมี้ยนเดยเชี่ยว คืนคอบ
กล่าวชู่ชั้นคดีไท้ ดั่งงาม ฯ

๏ กอยกล่าวข้อแขชอบ ชมวอน
นรินท์คิดคั่งคาม เคืองเค้า
อันนั้นมีดั่ง ภูธรถิ้มคำคือ ปอนปากเฮาแล้ว
ถ้วก็ ยังหยู่เผ้าแฝงบ้ำ ไป่คดา ฯ

๏ ท่อว่า คิดยากดั้งก้านกิ่ง วันทงนี้แล้ว
ดุงจัก ขอเร็งญาย่อมเซา วันหน้า
กัวจัก เปนโพยต้องเต็มใจ มีมาก
อันว่า คำออกแท้ทังบ้ำ เหนี่ยววอน ว่าเนอ ฯ

๏ เขาพากท้าวคลาฮอด เชี่ยงจวง
เถิงภูธรที่ยำ ยังไหว้
บาก็ ฮมทวงค้อยคิดใน ขานขอบ
สเยี่ยะ คืนกล่าวไท้ธรรม์คัน ฮ่มเพิงก่อนเถิน ฯ

๏ ฮู้ว่าแกวก็ มวนมอบชั้นเชียงไหย่ ยูปุน
คนิงเถิงหลานบ่อวาง เมื่อส้าง
คิดที่ คุนถุงสั้นดีหลี่ เหลือโลก
เฮวฮีบ หว้ายเถื่อนกว้างไกลชู้ เมื่อมา กี่ตาย ฯ

๏ ซื่อว่า ทุขโสกฮ้อนแสนส่วน ขอตาง
เส็งอาสาได้ใจ จงแจ้ง
นับแต่ คาวทางเทิ้ยนเขาเขี่ยว ข้ามบ้ำ
อันนี้เปนดั่ง ยังหยู่แล้งดอยกว้าง ไป่เถิง ฮู้รือ ฯ

๏ ผัดผ้าม้างพลติ่ว ตายื้น พุกแล้ว
ฮมเพิงยังค่อยวอน ใจเจ้า
แต่นั้นเขาก็ จำความท้าวคืนทูน นบนาถ
ผู้ที่เหง้าขานข้อ ขอบคุน ฯ

๏ ฮู้ว่า พระบาทท้าวฮักออก เขี่ยวทันเท้ตาย
ท่อจัก วอนเร็งโฌเยี่ยยอม วันหน้า
แคนใจดั้งวันทง เถ้าเก่านี้ตาย
เพิงที่ยังวันหน้า เมื่อดีก่อนเถิน ฯ

๏ แต่นั้น ไช้ฮอดท้าวแล้วเล่า อาการ
พาที่ทุกซู่ลวง เลยไหว้
นรินท์ฮู้ ฮับขาน แขชอบ
พอที่ เหนเพสไฮ้ฮอยเบื้อง บ่อปะสง ฯ

๏ อันนึ่ง เยี่ยวออกท้าววายคอบ ฝูงพองหั้นซาม
ดุงก็ ปะสงเฮารือกิดแกว กัวข้อง
อันว่า เรงโฌขว้างสองปะการ ฮู้ยากจิงแล้ว
ให้ท่าน บ้องผ่ายเบื้องท้าวกว่า แองกาก่อนเถิน ฯ

๏ เมี้ยนกล่าวแล้วอ้ายคว่าง พอยแหน
บ่อว่า เฮือนคองเลยล่วงมา กินจ้าง
เขาก็ แปคำฮ้อนฮมพวง พลสว่าย
ถุงท่าน เจ้าติ้วช้างเชินไช้ ส่งคดี้ ฯ

๏ รือว่า ไปถ่ายถ้อยแถมซวด เชินหลาน กี้นา
ไทว่า สิงยิ่แฮงฮึบตื้น เดินช้าง
เมื่อนั้น พายขุนต้านคำเค็ม แควนกล่าว
ถ้านี้ ดอนล่วงเต้าเถิงหนี้ เพื่อนอายแลเยอ ฯ

๏ ควนที่ หอมบ่าวผ้ายคืนสู่ ผาพวนก่อนเกี้น
สังว่า ถุงมัวผิดเผือดอัน อายหน้า
พางต่ำเจ้าคอยงวน เมี้ยนหาบ
ประดับหมู่ข้าตาพ้อม เคื่องคืน

๏ กางว่า ผัดผาบเพ้พลไหย่ ยุขวาง
รือว่า ฝืนความแพงผ้ายหลาน หลายล้ำ
เฮานี้ ชาวพางก้ำตงไฮ ฮามไฮ่
พระบาทท้าวทั้งซ้ำ ขอคมา ฯ

๏ ปานนี้ ปะไปไว้เปนอุ่น ฮกหนามถ้วนแล้ว
เฮาจัก วอนเร็งโฌเยียะคืน เมื่อล้าง
การที่ สมคามแท้ทวนวาง ไว้หย่าจิ่งเกี้น
ไว้ท่าน เจ้าติ้วช้างยังแจ้ง จื่อคำ กี้ตาย ฯ

๏ แต่นั้น ฮู้พากฮ้อนฮมอ่อน สามมะเฮี่ยว
เร็งโฌทำเพลโสม สันไช้
มุนตี้ท้าวทวนเกี่ยว แขงกล่าว
พวงสว่ายไหว้ปะนมนิ้ว ภาบกอน ฯ

๏ แต่นั้น เขาข่าวเฮืองเท้าทั่ว ทั้งเมือง
ภูธรคืนค่อยตาม ตื้นช้าง
ทุกไทเทียนชมเจือง จงเพิ่ง กี้ตาย
เทื่อนี้ ค้ายแผ่นกว้างยูพ้อง เพื่อนเหงแลซามฯ

๏ แต่นั้น ความตื่นท้วงเถิงราช เงินยาง
เลยเซิ่ง เถิงโฮงหลวงก่อนฝูง คนไช้
เมื่อนั้น คำเคืองฮ้อนนางเมือง ทุกเยื่อง
อันว่า ให้อ่อนท้าวนอนแล้ง บ่อควน แท้แล้ว ฯ

๏ แต่นั้น ปะดับเคื่องเมี้ยนลักแต่ง โดยดี้
เขาก็ เฮียงคำคืนคอบทุน เถิงเจ้า
บัดนี้ มุนตี้พุ้นพายหลาน ฮามเคี่ยด
เท่าว่า ฝุ่แห่งเหง้าแซซ้อ ขอบงาม ฯ

๏ ฝูงบ่าวเมี้ยนตาหาบ จักคืน
เขาก็ แวนชันความฮ่อเผือ สองข้า
คำพื้นเท้าทุกเชียง ซ้ำสั่งถ้วนแล้ว
บ่อกว่า เจ้าสุ่มฟ้าไจแจ้ง ค่อยคนิงเที่ยวเกี้นฯ

๏ แต่นั้น พระบาทท้าวทนคั่ง คับทวง
ภูธร ผายวิญญานค่อยยิน ฝูงเหง้า
แต่นั้น สามมะเฮี่ยวพ้อมอาวพวง พลสว่าย
ไหว้ท่านเจ้าทองล้าน ถวดแหน ฯ

๏ กัวท่อ ท้าวอว่ายช้างเชินเพื่อน พัดคืน ดั่งนั้น
คือว่าบุญเขา ฝูงกวานแกเกิดตาม คุงฟ้า
อันจัก ฝืนเขาให้คลาเวี่ยง ฮอยยาก
บัดนี้ ค้ายไพ่ฟ้าขึนไว้ คั่งเชียง ฯ

๏ เจ้าจากแท้ทวนออก   ตอมพดว่าอัน
เพิงถี่ เฮียงคำโฉมเถ่าปุน   ไปต้าน
ดูดั่ง คงเคืองเบืองเฮาฮน   พ้นขนาด
ควนค่อย วางอ่อนเจ้าแพงถ้าน   บ่อขึ่นซอบดาย ฯ

๏ พระบาทฮู้ฮื่ถึก   แถมคดี
เดยดวด สืนคำงามสั่งเขา   แขหมั้น
ซื่อว่า มีใจพ้องพายแถว   จักว่า สันได
ถุงถ์ คิดฮ่อขึ้นตนท้าว   โทสมัวหนี้แล้ว ฯ

๏ ควนซอบซ้ำทุกภาค   ยาบัง
กอยกัวการบ่อเสถียร   เมื่อหน้า
ภูธรท้าวมิพั้ง   จักว่า รือได้
พดเพื่อน เต้าถุ่มพ้าเชินเจ้า   จิ่งมานั้นตาย ฯ

๏ ชะพ่ม พ้อมบุ่พ้นพวงสว่าย   สามมะเฮียว
ฮมฮมเดยเถิกถา   ถงห้อง
เขาก็ ทวนเทียวเท้าเถิงเจือง   คื้นคอบ
กอยกล่าวซ้อแขต้าน   แต่งาม ฯ

๏ พระบาทฮู้ฮับซอบ   เพิงคดี
ปุนคำควนค่อยถาม   แถลงค้าน
ฮอยที่ ไททานถ้อยดูถุง   เฮาถ่อยจึงแล้ว
เมืองบั่วเมี้ยนเมื่อบ้าน   มอบมวน ฯ

๏ อั้นนั้นบ่ท่อ ฮู้ฮ่อมเบืองเฮวซ่อย ชนพาย
ฮมเพิงยังไบ่ควน   จาเจ้า
คนิงดูแท้อันอาย   มีมาก
ซวบท่าน ผู้แห่งเหง้าขนิงเผี้ยน   ผ่อคาม ฯ

๏ แต่นั้น นบนาถแล้วเดยพาก   ภูบาล
เฮียงคำงามกล่าวถุง   ทังบ้ำ
โสมคานอั้วอามคาย   ตอมโสก
น้ำสูบหน้าแคงไล้   หยู่วอน ฯ

๏ เคียดที่ วิบากโอ้เอาโทส   มาสนอง นี้นอ
เมื่อนั้น ภูธรผันดูโฉม   เดยต้าน
ฮอยที่ บุญสูงล้างเจียมปะถม   เถิงคอบกันแล้ว
ทงเทสขั้นเชียงถ้าน   แห่งอวน ฯ

๏ เจ้าค่อย คึดซอบซ้อแชยิ่ง   ยสขวาง
คนิงคำควนค่อยพิ—   จารณ์ถ้วน
พ่อนี้เปนดั่ง สุระพางหว้ายวาดา   ต้นต่านี้แล้ว
น้อยนิ่งม้วนเสี้ยเถ้า   มิดแสง ฯ

๏ เจ้าข่านี้วผันถูก   เชยชม
ปุนแคเฮียงฮิ่บฟาย   เถิงไท้
เมื่อนั้น มาดากั้นกอยฮม   ฮักถูก
แม่ถอดแก้วแหวนถ้วน   ค่าเมือง ฯ

๏ ระซ่อนนี้วถ้วยส่อง   สมงาม
เขาก็ ปุนเบื้องปะดับแต่งดี   ดาไว้
แพนหดามเท้าเชียงจวง   ตั้งหอก
เทียนเฮือเท้ายวงไต้   ส่องยาม ฯ

๏ ให้บอกห้างช้างไส่   ปะคือคำ
แองเดือนจัดพวกดาว   เดินถ้า
ธรรม์ยำเมี้ยนปะนมมือ   นบนาถ
พ้อมดั่ง เจ้าถุ่มพ้าสองแก้ว   ดูถดา ฯ

๏ เจ้าค่อย ถงเพื่อนน้องเฮียงอาสน์ พี่ฮมก่อนเถิ้น
วันฉุนเลยเล่ามา  สถานกว้าง
คนฌมก้ามสองพาย  ฮวนออก
ขึ้นขี่ช้างซ้ำย้าย  ย่างไป ฯ

๏ เถิงดู ทุกขอกแจ้งเทียนเฮื่อ ฮึมทาง
สไวแพนหอกเหลือ  หลายถ้อง
แม้งนิ่งเถิงที่ พะถานขวางชั้นเชียงจวง คนคั่ง
ถั้วค่า เจ้าติ่วส้อยฮมฮู้  ฮ่างฮาย ฯ

๏ ซะพั่งพ้อมฝูงหมู่  โยธา
ทังหลายพับจอดเซา  ทันกว้าง
เมื่อนั้น เริ่งโฌท้าวคิดคาม  คนึงมาก
ให้ฮื่มย้ายแควนหน้า  จอดเกย ฯ

๏ แปปากเมี้ยนทางท่อง  ปะดับดี่
ภูธรเลยล่วงไป  ปุนถ้า
เทพี่อั้วเฮี่ยงเกย  น้องซ่ำ
เอาอุ่นผู้นงหน้า  คู่สถาน ฯ

๏ ยั่งยั่งเชื้องสาวพ่ำ  พัดวี่
ฮมฮมปงเคื่องคาน  คถาเมี้ยน
โสภาส้อยโสมสี่  แมนหล่อ
โสมฮาบเนื้อผิวเผี้ยน  เกิ่งกัน

๏ คือคู่ อินทแต่งตั้งเหลาหล่อ สมสองแท้แล้ว
ดำดำผันแพนนาง  ในผ้า
ฮองๆไต้เทียนยาม  ยวงส่อง
เมื่อนั้น บ้ำซ่ำให้ปุนเหล้า  ฮื่บเฮี่ยง ฯ

๏ ย่อง ๆ นิ้วท้าวแกว่ง  ไกวปาน
ผายเลี่ยงเถิงเผ่าผี  ฝูงค้ำ
ผาน ๆ เหลื้อมบวยคำ  ค้อมก่อง
พุ่ง ๆ น้ำแถมถัน  เถื่อนไห ฯ

๏ เชินพ่องเชื้อชั้นหมู่  แนวนาม มากิน
ดูจัก เตงแฮงฮบฮาบแกว  ถวนบ้าน
บัดนี้ ดูงวางให้โสมงาม  ดงทุ่น ทวงแล้ว
พงศ์เผ่าเชื้อเชียงด้าน  ซ่อยระวังแด่เนอ ฯ

๏ สองออกพ้อมเผื่ออุ่น  ฮวนสี่
โพยปาบั้งหย่าเบี่ยน  บุญซ้าย
เทพี่ง้อมเมื่งจอม  เจ้าแม่ กูพุ้น
ขวางชู่ค้ายคุนคุ้ม  ซ่อยแยง แด่เนอ ฯ

๏ เขาก็ ทนโสกฮ้อนฮมแต่  ตูมา กี่ตาย
บัดนี้ กอยแฮงตกต่างแดน  เขาขึ้น
ฝูงเคยคุ้มฮักสา  คุงขนาด
เชินรู่ชั้นดวงฟ้า  ซ่อยแฮง แด่เนอ ฯ

๏ แล้วปิ่นเบื้องปานพาด  ฮิมไห
เถิงเหน จันทะรังเฮืองส่องแสง  สูนฟ้า
ดีแก่ ดมเชยพ้าวไกวไป  บานควี่
เมื่อนั้น ถ้วอ่ายหน้าเชินน้อง  ซ่ำก่ำ ฯ

๏ เจ้ายื่นนิ้วผันพี่  เอาโตง
ดำ ๆ มื่อแนบเฮียม  เฮี่ยงพ้อม
ฝูงสาวเบื้องเทียนโยง  ยวงส่อง
พระบาทย้ายคิ้งค้อม  ฮ่วมสอง ฯ

◎ แล้วเบิ่งเบื้องเมืองก่อง พิทวาย ๆ
ดำดำ ยอยองคำเทียนดง เดยได้
ปะมานเมี้ยนทังหลาย ไหว้ตั้ง
พ้อมพากไท้ธรรม์เหง้า เถิกดง ๆ

◎ ชะพั่งเชื้องดดม่าน ถายคำ
เมื่อนั้น ภูธรผันแนบนาง ในผ้า
ดำ ๆ นิ้วเชยชม ปะชิดเน่ง
หน้าต่อหน้าเอาอุ้ม อุ่นทวง ๆ

◎ ดิ้แก่ ดมเบิ่งเบื้องเหมื่อยหยาด ยอยเย็น
เชี่ยงหลวงพักบ่อนั้น นอนพ้อม
เซิ่น ๆ ซ้ำตาเวา ฮ้องฮ่ำ
ดาวดาดข้อนเดื่อนซ้าย ไก่ขัน ๆ

◎ ฮ่ำท่าเนื้อเกี้ยงก่อม กันหลับ
สี่ไสสันตื่นยาม ยังผ้า
เหมื่อยฮวายไม้ลมบน เบยเมด
สูรย์ส่องขึ้นเฮื่องฟ้า เฮื่อแสง ๆ

◎ เชื่องเถิกกั้งเมี้ยนม่าน เมื่อขอ
ฝูงเคยแปงเคื่องอัน อั้วน้ำ
ออระชอนเนื้อสองสี่ สงอาบ
คันธเรสน้ำฮวายเฮ้า ฮสกะจวน ๆ

◎ โสมฮาบเมี้ยนมาแท่น ทันขวาง
ภูธรผายผ่อเมิน เมื่องกว้าง
ไทเซิ่งชั้นเงินยาง ดื่อนาท
ดิ่ง ๆ ข้างตาถ้น คั่งเชี่ยง ๆ

◎ ผ่อดู กากาดก้ามเฮือนไหย่ สุดผอม พุ้นเยอ
กงนครคูแวดเวี้ยง วังอ้อม
ผ่าน ๆ เหลื้อมเจี่ยมปาง แก้วกุ่
น้ำผ่านอ้อมไหลกว้าง ฮาบงาม ๆ

◎ ชะพู่ฟ้าวซ้องกาบ แสนสวน
พูคำซามฮ่มไบ แกมก้าน
ทังว่า แกวมวนช้างชูซึ่ง ยี่ยาด
นคเรสขึ้นเชี่ยงด้าน ไข่ปะมาน ๆ

◎ หอช่อฟ้ามุกมาด มุงคำ
ตะการเฮื่องฮาบสูง สุมต้าย
ธรรม์ยำย้องเงินยาง ยสมาก
เที่ยมแทบเท้าดวงฟ้า เกิ่งอินท์ ๆ

◎ พุ่ง ๆ เหลื้อมหลายหลาก มุกดา
นรินท์ เขาเยี่ยคำเกื่อนคอน คนก้า
รื่อจัก วางเวี่ยงให้เมนมา ซึ่งยาด
แหนงว่า ซ้ำชั่วเมี้ยนเมื่อฟ้า บ่อกัว ๆ

◎ เมื่อนั้น ภูวนาถเจ้าท้าวซึ่ม พยาหลวง
บั้นความจัดพวกคัว ควายช้าง
ทำเบื้องพ้อมทุกดวง เดยกล่าว
โยเขสถ้นโฮงฮ้าน คั่งคน ๆ

◎ เฮวฮื่บย้ายปงบ๋าว ปุนหาม
ยนยน ยอพานคำคู่นาย บั้นถ้วน
ฮอง ๆ เหลื้อมซามจิ้น จูมมาด
ทะไดเถิกถ้วนแพนซ้อย ซู่ดวง ๆ

◎ แต่นั้น เจ้าพาดข้อแขลั่ง  ที่เดียว
ตู้เยี่ยะ ยวงคำควนกล่าวเจื่อง  ใจก้า
วันนี้เฮาจัก เกี่ยวพายแพ้พลแกว  กะจัดพาก
เผื่อออกข้าควายช้าง  อิกพาย ฯ

◎ เบื้องปากขั้นเชียงไหย่  เงินยาง
ดุงก็ หาทั้งหลายแต่งตอม  เติมเจ้า
เขาก็ ถาดงถ้ำโฮงขวาง  เถิงราช
ทุกที่เค้าแคมคุ้ม  ดั่งพะดาน ฯ

◎ นบนาถแล้วเลยมอบ  มอนแถลง
เมื่อนั้น เร็งโฌขานขอบดุง  ทั้งม้ำ
ฝูงเคยฮู้ ปุนแปง  ปั้นคู่
ค้ายล่ำข้าโดยด้าม  ดั่งเดิง ฯ

◎ ซะพู่ถ้องแถวถี่  ถันงาม
ฮมเพิงกอยกล่าวพาย  พลี่เช้า
บัดนี้ จักจวนต้องสมคาม  คาวไหย่
แหนฮอดเหง้าควงฟ้า  คู่ผี ฯ

◎ พ่อท่านภูไช่ท้าวจอมโลก  เมื่อแมน มากิน
ดูนดู ทวนลิงยี่ฮาบแกว  กวนข้า
อันนึ่ง แหนเนื่องต้าเดิมเดี่ยว  เชอบู้ มากิน
เชินซ่อยบ้ำปางนี้  หย่าได ฯ

◎ ฝูงหยู่เผ้าแฝงราช  ฮักสามากิน
ขนพายไล่ส่งเขา  ขนันข้าง
เทพาด้าวดอยดิน  คุขนาคมากิน
เคี่ยดเพื่อ แกวซวดช้างชูถ้ำ  ล่วงดุง ฯ

◎ ตนท่าน เจ้าฟากฟ้าจตุโลก  เล็งแยงข่มเถน
ตูจัก วอนเร็งโฌผ่อสูง  แสนถ้าน
ผัดว่า วังเฮาได้แองกา  ท้าวกว่า
ไผบ่อต้านแขฮ้าย  ฮื่บวอน กี่ตาย

◎ แต่นั้น สว่า ๆ เบื้องน้ำหล่อ  วางสดา
ภูธรทวยผื่นแคงอุ่นตน  ตางง้อม
เสนาพ้อมทุกถัน  ถ้วนคู่
ค้ายล่ำเหง้ากินแล้ว  เลิกทะได ฯ

◎ ซะพู่ย้ายยอหมาก  พานคำ
ฝูงคัวเทแจกไป  ปุนถ้าง
เมื่อนั้น ธรรม์ย่ำผู้ผดควน  ท้าวซื่ม
ดอนเลือกช้างตัวกล้า  คาดควาน ฯ

◎ คิ้ดที่ ท้าวตื่มเต้าเติมซ่อย  ขนพาย
มามวนเต็มแต่พลาน  เหลือล้น
ดูที่ บีปายไท้ทงเมือง  มนุสราช
จัดแต่งให้ฝูงต้น  ซ่างหลาน ฯ

◎ ยังท่อไว้ตัวอาด  อินท์บั้น
ชื่อว่า พิมานดุงขี่เมือ  เมืองฟ้า
จักตำต้องตายืน  ยันก่อนหลานแล้ว
เจ้าค่อย ขนันหมู่หมื่นแขงข้า  ข่มไกล ว่าเนอ

◎ หมักหม่อนหน้าท้าวฮุ่ง  คิ้กคาม
มิฮ่าง เฮามางอยผ่อดุง  ขนช้าง ฮู้ บ่อ
เฮาบ่อ ยินขามตั้งกวนแก  ขนฮาบ
ให้ออกผู้ธรรม์อ้าง  ผ่อเมินซอบตาย

๏ ทุกคาบตั้งแพนหอก เขนบัว
เดิน ๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
จอมหัวให้ปุนพล ฝูงขนาด
ปะดับคู่พ้อมเพงก้า เกื่อนคาน ฯ

๏ ซะพาดพ้อมงาเผือก เชี่ยงแดง
ผาน ๆ ยกย่างเซิง ซ่ำย้อง
เฮาจัก กอยแฮงแพ้พลแกว กะจัดพ่าย
เมี้ยนบ่าวค้องบั้นแล้ว ซู่ฮุน ฯ

๏ แต่นั้น เจ้ากล่าวถ้อยเถิงออก กอนงาม
เฮาจัก มุนพลปะดับแต่งดี ดาพ้อม
สูเยี่ยะ ยวงความไหว้จอมเมียง คื่นคอบ
เจ้าจัก แล้ซะค้อมไปต้อง ต่อทานก่อนนั้น ฯ

๏ ฮู้ว่า คำซอบท้าวผู้ผ่าน นครขวางกล่าวแล้ว
ดูตั่ง ยังเคื่องคุงฝ่ายหลาน หลายชั้น
แควนจัก ฮามเฮือนเว้นวางสาว มาเพื่อนสั่งนี้
ให้ออก คึดซู่ชั้นซมถ้า ผ่ององ ว่าเนอ ฯ

๏ เขาก็ นบนาถท้าวผู้เผื่อน แถนคูน
ดาภูธรด่วนถอง ธรรม์เหง้า
เถิงเห็น สุริย์ไสฮ้อนเฮืองพะโยม ตัดที่บ
สูเยี่ยะ คื่นกล่าวเจ้าทองถ้าน ดูกจอม ฯ

๏ จักไค่ ถิ้มถิ่มช้างซนก่อน กวนทาน
เปนไดดอมบาปตุง ถางแล้ว
ซันค่อย วางหลานให้ซนั้นพล คูนออกจิงเถิ้น
บ่อมี้ แหนงหน่ายกั้วถางแล้ว หย่าได ฯ

๏ เขาพอกถ้อยเถิงกล่าว กอยเสี่ยง
ภูธรไดผ่อคาม คนึงหน้า
เฮาจัก วางเวียงไว้ปุนไผ แขงเชื่อน
ให้ท่าน เจ้าสุ่มฟ้าฟั่งห้าม หย่าลง ฯ

๏ เท่าว่าปะดับเพื่อนพ้อมฝูงแกว่น กะทำเลิงนั้นเนอ
ดูจัก ผื่นส่งความต่อแกว กวนบั่น
เขาก็ ฟั่งพอแล้วเลยลา ภูวะนาถ
คื่นคอบท้าวธรรม์ต้น ที่สถาน ฯ

๏ พระบาทฮู้ฮับพาก พอยจา
ฮือจัก ขึ้นคำหลานห่อนเปน ปางนี้
ขวา ๆ ด้านคำสูง เส่งต่อ
ท้าวซื่ม เจ้าสุ่มฟ้าบั้นช้าง ซู่นาย ฯ

๏ หนักเหนื่อง แล้ซะค้อมแควนก่อน สามมะเยี่ยว
มั่นนั้น ซนพายเบี้ยวต่อแกว กวนต้อง
ทุงเขี่ยวข้างหนองหลวง ผ่านผ่าน
มั่นนั้น เซื้อเผ่าน้องนางเหง้า เฮ่งหาน ฯ

๏ ทันที่ หอกก่านบ้องเบื้องหมู่ นายจัน
กวานแกระอาแต่เขา ไปต้อน
ยน ๆ ช้างคำยวง จัววาด
ซะเพื่อกพ้อมเขาอ่อน แองเถิน

๏ กากาดแล้ช้างซวด ซัดหา
เดิน ๆ พายแกว่งกะดิง ดังก้อง
แพนหางตั้งกางนา เนื่องหอก
เมื่อนั้น แกวตื่นท้วงดาช้าง ซู่เวียง

● บ้าวเพื่อนพ้อมทุกขอก่ ปะดับดี
เกากองเสียงข่มเต็ง เต็นถ้า
เมื่อนั้น บาสีผู้แถนคูน ถงเกิด
ย้ายไก่ผ้าผื่นน้ำ ค่าเมือง ฯ

๏ ปะเสิดพ้อมคุบเครื่อง แสงยำ
ไฟฮวายเฮืองฮื่นฮม แหวนแก้ว
ดำ ๆ นิ้วนวลสี สบสอด
ตาเครื่องแล้วเต็นตั้ง แต่งพด ฯ

๏ เมื่อนั้น เจ้ากอดอั้วโสมพี่ เพิงเพา
การกังวนท่อไย มี่ข้อง
เทพี่แก้วกะสันเหงา มื่มาก
เทื่อนี้ พี่หยู่ห้องหิวไห้ เกิ่งตาย แลซาม ฯ

๏ ท้าวฮุ่งฮู้ แถลงพากย์ เพิงวอน
ชดทื่นองแผ่ผาย ผื่นผ้า
เก็งฌาเยี้ยนโอยพร ทังโสก
พรมเทสเจ้าจอมฟ้า จื่อจำ แต่ถ้อน ฯ

๏ เมื่อใด ดุโชคแพ้ท้าวกว่า แองกา
ดูจัก บนเทียนคำเกิ่งตน ตามไหว้
เราหาก เวราฮ้ายวินวอน ทวนโทส
เชินซ่อยแพ้โดยได้ ดั่งผื้น แต่เนอ ฯ

๏ พอที่ ซนฮาบแพ้แกวโคด คื่นขวาง เทื่อนั้น
ปะสงสันคือคู่เฮา แฮงอ้าง
ทุกไทเที้ยนเงินยาง ยูแต่ง
เจ้าค่อย เข้าต่อช้างชนฮ้อ ฮาบเต็ง แต่เนอ ฯ

๏ ซู่แห่งให้พรพากย์ สวัสดี
เมื่อนั้นอื่อทือ ไทเชียงเคือเกื่อนเพง พลง้อม
โงง ๆ ค้องเภรี ฮันบ้าว
พ้อมพาบ ชิ้นชี่ช้างผายย้อง หยั้นแคง ฯ

๏ ใจเบ่งเข้มเขาผ่อง เอี้ยคำ
ฮม ๆ ถื้อทุงแดงตาดดิน ตาเต้า
ชาวดอยก้ำพูเมิน อวนก่อน
เขาก็ นำราชเจ้าใจเข้ม ออกเวียง ฯ

๏ เมื่อนั้นช้าก็ เฮียงหอกก้ามเกาถ่วง ถงนา
ฝูงพางคิดบ่อกัว กอยย้าน
ยน ๆ ย้ายแสนถัน หน้าสอด
ผัดถ่าวม้างแมนค้าน พากเมือง ฯ

๏ พ่องถอดง้าวดาวแกว่ง ผาน ๆ
เมือง ๆ พายขุนอินท์แนบเกย เอาห้าง
สะใบแคงผ้าผื่นคาน ย้องหยั้น
พลพวกช้างทังค้าย พากไป ฯ

๏ ฮื่น ๆ ถั้นหลายหลั่น เชียงจวง
ไทผาพวนกล่าวชู ซึ่งม้าง
เฮาจัก กอยแฮงแพ้แมนดวง พ้นขนาด
แต่นั้น ผายเผ่นขึ้นช้างใหญ่ หลวงทอง ฯ

๏ ท่าอาดซ้อนม้าวแจก แคงคาน
ผัดถ่าว ชูเชื่ยฟองเกิบแกว กุมข้า
ผาน ๆ เหลื้อมเชนคำ คูนฮุ่ม
เคียดที่ มาบึกบ้านฮามซู้ ชวดชม ฯ

◎ สว่าๆ เบื้องท้าวหนุ่ม  แองคอน
มวนแพนถายล่วงไป  ปุนถ้า
ขอนๆ ก้องกะดิงทอง  แว่งๆ
เมื่อนั้น อ้ายคว่างผู้ใจกล้า  พากเวียง ฯ

◎ ทุกแห่งแล้ช้างออก  คถาวัง
หานพาย เฮียงพานคำล่วงตาม  เดิมพ้อม
ฮม ๆ พ้อมแตลัง  เสียงเส็บ
แล้ชะค้อมแคมคุ้ม  คั่งผดู ฯ

◎ ขั้นเทพท้าวนครซึ่ม  ชมขวาง
ทังเมืองมวนผ่อดู  คาล้น
เมื่อนั้น ผดควนน้อยคนิงนาง  มนุสราช
ตั้งพี่ผู้ ธรรมต้น  อุ่นเฮือน ฯ

◎ ยั่งยั่งน้ำหน้าฮาด  ฮ่ำแคง
ยามเดียวคือคเดือน  ไกลแก้ว
ตูจัก ก็อแฮงได้ทานแมน  ก็วดาบ
ผัดว่า แผ้วนอกฟ้าเถิงที่  วิดวาง ฯ

◎ โสมฮาบขึ้นช้างใหย่  พานคำ
แปหลังเหลียวสั่งนาง  ทังหม้อม
เดิน ๆ ย้ายซ้ำเซิง  ยกย่าง
คิดพี่ง้อมกูเบื้อง  บ่อลืม ฯ

◎ บัดนี้ เถิงต่างท้าวทวนต่อ  สมคาม นี้แล้ว
หลิ่มคำควนคาดดา  ดึงหมั้น
เล็งเห็น แพนหลามเหลื้อมหลายแสน  สุ่มเคือง
พ้อมพากขั้นเชียงถ้าน  ล่วงมา ฯ

◎ เพื่องๆ ย้ายยอหมู่  ขดคาม
ผาฮา เขาขุนเยียแยกมวน  เมือหน้า
ดูนี้ คนเซ่งขึ้นนางงาม  ง้อมม่วน แท้แล้ว
ชื่อว่า แมนมากล้นลุ่มฟ้ามี้ย้าน  หย่อนกัว ฯ

◎ ซาดๆ ช้างสู่เคือง  ปะดับดี
คิ่งดาวตามหมวดหัว  ขนันต้อง
ชื่อว่า แกวดำดั้นบาดาน  ดินออก มาเกิน
คิดบ่อพ้าวดวงข้อง  ท่อใย ฯ

◎ ปะดับหอกเหมี้ยนมวนหมู่  เชียงเคือ
ยนยน ยอแพนแดงดาดดิน  ดาก้าม
เล็งเห็น หัวเหนือก้ำเงินยาง  ซัดช่อ
เพี้ดหมู่ ข้ามท่งแล้งหลามเท้า  แผ่นเพียง ฯ

◎ บ่อหย่อนย้านกัวต่อ  ดีนเหลือง
หานพายแฮงเฮ่งเสียง  เกาค้อง
ทังว่า ไกลเมืองเหมี้ยนมาพลัน  เพาะเคียด
พัดพี่เจ้าลืนล้าน  ซูดซม ฯ

◎ ชื่อบ่อ แกวเบียดเบื้องท้าวซึ่ม  ฮ้อมา ดั่งนี้
เฮาจัก โฮมพายขนส่งแฮง  ฮุมข้า
ผัดว่า ไกวดาวต้องสมคาม  ซ้ำชั่ว
อ้ายคว่างต้านคำกล้า  กล่าวหาน ฯ

◎ ชื่อว่า ลูกบั้วล้นเหลือราช  เงินยาง ก็ดี
เฮาจัก โฮมพายสานส่งแกว  กอนม้าง
บ่ออ่าง ยูเขาให้มาชู  ซิ่งยาด เฮาได้
แต่นั้นข้าท่าน เจ้าติ้วล้อยเซินไกล  ขั่วกง ฯ

๑ คิ่งคิ่งค้องคาดเฮ่ง ฮันเสียง
แมนมวนกงแต่งกัน กางเข้า
แกววังเจ้าเซียงผา ผายออก
เบื้องบ่าวเจ้าเซียงถ้าน เกี่ยวทาน ฯ
๑ มันก็ บอกชื่อแท้ท้าวหนุ่ม สามมะเฮียวว่ากูนี้แล้ว
เซิ่งหาน ในเงินยางว่ากู เปนต้น
ตี่ชนช้างงาเฮียว แกวก่ำ
เบื้องหอกซ้องชูเข้า ข่มแทง ฯ
๑ ค้ายต่ำเบื้องงัวย่าย ค่ายวง
โต่มพายกวนเกิบแฮง ฮุมปั้น
ดูคั่ง ทังปวงพื้นบาดาน คั่งสนั่น
เดือน ๆ ดั่นคือน้ำ ยิ่งฝ่าย ฯ
๑ บ่อฮู้ ก็หลั่นคั่งเดียระดาด เชนบัว
แกวเผียงผายผ่าโต่ม ไต่เข้า
เต็งเห็น หัวเหนือก้ำค่ายวง งัววาด
เบื้องซึ่มเจ้าเซียงถ้าน เกี่ยวกวน ฯ
๑ ขอฟาดได้ดมหมวก แมนผา
ทังเมืองมวนเลิกเลย กะจัดค้าน
กูนี้ เสนาก้ำเงินยาง มนุสราช
ต้านโอดอ้างคิ่งง้าว ส่งเสียง ฯ
๑ นับแต่ หัวขาดได้มวนมอบ มาถวาย
ฮอมมาเฮียงฮ่วมพอ พันฮ้อย
ภูธรท้าวปี่ปาย ซานม่วน
ชมชื่นให้สินส้อย ฐูคน ฯ

๑ ทะถ่วนช้างแมนมาก พังมา
ยนยน ไทเงินยางแต่งตี้ ดาถ้า
เต็งดู ผาดาถ้วนพานคำ คูนหมู่
คิ่งคิ่งดั่งคือฟ้า ด่วงดม ฯ
๑ เบื้องปู่พ้นพวงส่ว่าย ขดทาน
ฮม ๆ แกวเกี่ยวโต่ม ไต่ต้อง
แมนหานได้คุงงา เงยงวาก
ซาด ๆ พ้อมสะบูก้องยิงซ้ำ ซ่อยแฮง ฯ
๑ ท้าวบั่วเบื้องขอฟาด ฮุมตี้
พายแกวแซงข่มเกา กอยท้น
เต็งดู ผงทุลีขึ้นเมื่อบน เหมื่อยหมอก
แย้เดือนดั้นส่องด้ำ ไต่น้ำ ฯ
๑ เถ้าเพียกช้างคืนพั่ง เพิ่ดหน
เมื่อนั้นแองเดือน ทังค่ายวงแต่งตี้ ดาถ้วน
ตี่ชนช้างแมนเฮียว ฮันผ่า
ขึ้นพวกพ้องเซียงถ้าน ด่วงชน ฯ
๑ แกวบ่าค้านคุงหมู่ หุนบัง
ฝูงพาง ซาวพูสูงได้ตาม เติมซ้ำ
แมนวังเจ้าผาทอง ท้าวนอก
ปะดับหมู่เมี้ยนเฮวฮ้อน เฮ่งเถิง ฯ
๑ พุ่งพุ่งพ้อมทุกขอก มวนมา
ยนยน ยอทุงถายเดือนพอ หลายถ้อง
ฮมฮมเบื้องแมนหนา หนุนต่อ
เบื้องหอกซ้องชูเข้า ข่มแทง ฯ

◎ ซัดฮ่อท้าวผู้ผ่าน เชี่ยงเฮื่อง
สามมะเฮี่ยวแยงช่องกาง เกาพ้อม
เมือง ๆ ง้าวคมแข ขึ้นเผือก
เบื้องบ่าวง้อมไจก้า เกือนเพุง ฯ

◎ เดือน ๆ ดั้นคับท่ง นาเพี้ยง
คุมคุมกองข่มเต็ง ตี้เข้า
แกวก็ เฮี่ยงแพนเข้านาหลวง หลุยผ่า
ข้าซึ้มเจ้าทองด้าน เกี่ยวทาน ฯ

◎ ชาด ๆ ช้างชนแกว่ง ไกวเต็ง
ขุนเยี่ย ยอดาวแขแขกหาน หุมต้อง
เฮาน ถือเซ่งชั้นเชียงเคือ ง้อมม่วนแท้แล้ว
เบื้องฝ่ายพ้องเมืองด้าน ดวดแคน ฯ

◎ ทะด่วน เค้าหอกก้าฮุมฮ่อ ซัดหา
แฮงเดือน ตี้แมนฟองฟ้าดขอ กะซันช้าง
เมื่อนั้น พยาเมืองผู้ผดควน ท้าวกว่า
เห็นไพ่ม้างหลายฮ้อย พ้องจม ฯ

◎ ส่ว่า ๆ เบื้องบ่าวง้อมเขาเกือน ถอยแฮง
ฮมฮม ถอนดาวเปื้องเบ่งแฮง ฮุมเข้า
ฝูงขุนขึ้นอานทอง แทงหอก
พุ่งพุ่งม้าเทียมเท้า แทบพาย ฯ

◎ บ่าวเพื่อนพ้อมทุกขอก ปะดับตี้
แมนมาหลายเดือนชู ซึ่งบั้น
สามมะเฮี่ยวเปื้องขอดี คำหมวก
แกวเคือดทันหนี้พ้าว พ่ายพัง ฯ

◎ เบื้องฝ่ายชั้นพดพวก เชี่ยงเคือ
ไกวดาวผันไล่ดาม เดิมพ้อม
แมมเผือล้มมูนดิน เดียรดาด
ฝูงบ่าวง้อมชมข้า แข่งหาน ฯ

◎ แต่นั้นท้าวกล่า ให้ฟ้าดค้องตี้บ่าว เดิมพล
กวานแก ทั้งแฮงกาเกี่ยวโฮ่ม ไล่เข้า
ผ่าน ๆ เหลื้อมปะคือคำ คูนหมู่
ม้ามากเท้าทันกว้าง แกว่งกง ฯ

◎ ส่ว่า ๆ เบื้องบ่าวต้นท้าวซึ้ม ชมเฮื่อง
เต็งดู ดินผงผายแผ่นเพี้ยง ทุลี้ขึ้น
ผาน ๆ ย้ายแพนเหลือง เหลื้อมมาด
คิ้งคิ้งก้องมากว้าง ทุ่มนอง ฯ

◎ แต่นั้น พระราชไท้ทวนคู่ ส่มดาม
เกากองตี้แต่งตา ตี้แล้ว
บาก็ คนิงเถิงล้อยลี้ไว ง้อมม่วน กูพุ้น
เหนเคืองแก้วแหวนถ้วน เกิ้งตน ฯ

◎ ปะดับไล่ล้อยแสงสิ้ง ริทธา
อวนจัก ถือชนพายส่งแฮง ฮุมะเย้
เมื่อนั้น ภูธรไท้เร่งโฌ ชมชื่น
อ้ายคว่าง แต่ซะค้อมคูนเข้า แข่งทาน ฯ

◎ ทะด่วนพ้อมท้าวหนุ่ม แฮงคอน
โทมพายุไล่ส่งทาน ทันหน้า
แมนมวนช้างงางอน ผันผ่า
เสียงสนั่นเท้าดินฟ้า ฟากพม

๏ สว่าๆ ก้องเสียงแส่ง สมคาม
แถวก็ ฮมฮมผายแบกเกิน กางเข้า
บินบนบ้างคำคืน ต้นออก
ข้าท่านเจ้าเมืองล้าน ล่วงแทง ฯ

๏ เลือดหยาดย้อยคอหอก ปานฝาง
เลงดู ในนาแดงเลือดคน คือน้ำ
หานพายเบื้องทันกาง เกาไหย่
พ้อมพาบซ้ำคีช้าง ซู่มือ ฯ

๏ อ้ายคว่างได้แกวไผ่ ตัดคอ
ฮมฮมฝูงแมนเลือนเลิกหนี คูงค้าน
ยอหัวย้อนถวงกาง เกาโห่
เมื่อคั่งบ้านคุงแม่ บางบิน ฯ

๏ ไผ่ไผ่ม้อยเดินแต่ง สมคาม
แมนก็ กวินกันกางเล่ามวน มาบั้น
เมื่อนั้น บางามเจ้าก็อเมือง ท้าวกว่า
คิดเคียดท้าวทวงล้น เล่าฟุ่น ฯ

๏ เฮวฮึบ ใช้แล่นม้าเดินพวก พลแสน
เหนที่คนมุน ในนาเพียงไขว่ตาย เดงค้าง
แกววังพ้อมแมนทง ท้าวหิ่ง
ย้ายหมู่ช้างชูเข้า ชุ่มพล ฯ

๏ ทุกที่เทียนเกาติ้ว เดิมมวน
เลงดู ดวงบนบดคั่งควัน คุงฟ้า
เมื่อนั้น ผดถวนเจ้าจอมเมิ่ง มนุสโลก
ผัดว่า แผ้วแผ่นพื้นแดนแย้ ยาดเท ฯ

๏ ยินบ่อ คิดโลกฮ้อนฮมกิ้ง การกัว
เคียดที่ ไกลเล่นหาห่างพอย พายบ้าน
เลงดู วันมัวถ้องแถวบน บดมืด
แย้ค่าล้านเลยช้าง สู่เมือง ฯ

๏ ออระทึดเท้าเทิงท่ง เชียงจวง
เมื่อนั้นบาเจือง ไส้พานคำเกี่ยวแยง ธรรม์ต้น
ยนยนพ้อมทุกดวง กวานแก่
เลิกทุ่มล้นคือน้ำ ยิ่งฝาย ฯ

๏ ม้ามากแต่ส่องพ่าง ยิงถง
ขุนชาย ทั้งแองคอนเกี่ยวโสม ไส้ต้อง
แมนเวียงเจ้าเชียงคง ท้าวนอก
ค้อนเฮ่งค้องคีช้าง ซวดซน ฯ

๏ บ่าวยี่ เบื้องหอกก้ากอยต่อ เดงแทง
ยนยน ยอดาวแชแชกสวาน เสียงห้าว
เมื่อนั้น ฮมฮมฮ้องแฮงเสียง ฮุมมาก
ข้าท่านเจ้าทองล้าน อ่อนคาน ฯ

๏ ตัดแง่ซ้ายซิ่งปาก แมนฟอง
กอยพลเดงค่อโทม ทานเข้า
เสียงนั้นเพียงถมนอง ฟ้าหว่า
แย้คุมเก้าก็อฮ้อย ฮาบนา ฯ

๏ ผ่อเหน เพื่องๆ ข้างท้าวกว่า คูนเมืองพุ้นเยอ
ไหลมวนมาคั่งดิน คาก้าม
โสมพายต้องบาเจือง จอมราช
เพื่อหมู่ ข้ามท่งแล้งล้นฝ่าย หนองคัง ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูวะนาถไท้ท้าวฮุ่ง  หุมชน
คึ่งซอคำเกี่ยวงา  เงยเช้า
เสียงกองก้องบนดิน  ดาสนั้น
เพงเกื่อนพ้อมฝูงเหง้า  บ่าวนาง ฯ

๏ แย้เกี่ยวช้างใส่ซั้น  โสมทาน
ยนยน ยอแพนหางหอกปุน  เปนก้อง
ดึ๋ชนช้างกวานเก  กวนไหย่
ค้างช่อช้องมุนฮอบ  ตื้นพาย ฯ

๏ เมื่อนั้น ภูไธ่ท้าวทงเทส  คำวัง
คุนฝูง แมนหนาถายเดื่อนกน ?  กางบั้น
เขาก็ ชมหวังได้นครถุง  ฮู้ ง่าย ก็รื้อ
เมื่อนั้น เบื้องบ่าวต้นแนวง้อม  ม่วนเมื๋อง ฯ

๏ คำเคิบเพี้ยงพอค่าย  เต็มแฮง
ชุนเยี่ย ตี่แมนเฮื่องถวดเลย  กะจัดพ้าว
เซงแซงเบื้องเซี๋ยงเคือ  ข้าท่าน
เงือดดาบง้าวพื้นเบื้อง  บ่องแผว ฯ

๏ แต่นั้น แมนซ่านซ้ำเว็นอ่อน  แฮงกา
ฝูงเขา แกวคำวังถวดหนี้  เดี่ยเจ้า
เขาก็ ถะอามื๋อเบื้องเซี๋ยงเคือ  ง้อมม่วน
อ้ายกว่างเท้าถะวังได้  ชั่วปะมาน ฯ

๏ แต่นั้นเยี่ยต่วน ขึ้นฮ่วมช้างเลยเกิบ  กุมดาว
แฮงกาวานว่าโยม  ยาช้า
กุ้น ดอนมัวตั้งถุงอาว  ทวนโทส จิงแล้ว
อันนี้ง น้าออกผู้ ธรรม์ต้น  เดี่ยดทวน กี่ตาย ฯ

๏ เฮวฮึบ เข้าโทสฮ้ายโฮมแต่  ปาบั้ง
เวราผกผ่อกวน  กุมต้อง
อันนี้เปนดั้ง มหาหงส์ผ้ายเดินโสม สระมาทน์วันนั้น
พานพ่าค้องเอาได้  ดั้งเดียว นี้แล้ว ฯ

๏ ซวาด ๆ น้ำหน้าบ่า  มื๋อฟาย
คึ่งงามเสดี่ยวฮาบเพิง  คำม้าว
เมื่อนั้น อาวพวงย้ายเอาเมือ  ช้างไหย่
ปะดับหอกตั้งเฮี่ยงข้อ  ข่าวหลาน ฯ

๏ หนักเหนื่องด้างระวังแห่  พัดคื๋น
เถิงบาคานดูกจอม  ไจก้า
เลยถวด ฝื๊นเอาท้าวเมื่อเวี่ยง  วังราช เฮวเถิ้น
กล่าวท่าน เจ้าลุ่มฟ้าแวนเผี้ยน  ผ่อตาม แต่เนอ ฯ

๏ ก็หาก ขึ้นชาดเชื้อพงส์แก่น  กะสัตรา
โพยตามใส่ส่งแฮง  ฮุมได้
เมื่อนั้น เคืองใจเจ้าพยาหลวง  ท้าวกว่า
คึดเคยดให้หาท้าว  คั้งแคน ฯ

๏ เอ็นต่าน้องฝูงหมู่  หุนบัง
เทื่อนี้เฮาจัก มวนแพนถายส่วงชู  เซี่ยงด้าน
กล่าวแก่ ผาวังเจ้าเมืองโทน  ธรรม์ไหย่
ให้แต่ง ตั้งชื่อหน้าเขาอ่อน  แฮงเดื๋อน ฯ

๏ ภูไธ่ท้าวทามเท่า  เกินทอง
พายมันมี่หมื่นสาน  ตัวต้น
กล่าวแก่ แมนฟองส้างเซี่ยงฮม  ด้านแคว่น
ให้แต่ง บั้นปากซ้ายชนชื่อ  หานพาย ฯ

◎ ท้าวแคดเจ้าผาแท่น　　เฮือนหิน
มวนพายแยงช่องกาง　　เกาพ้อม
ผัดว่า สิ้นความเมี้ยนเมื่อพด　　ดางสว่าง
ปะดับเพื่อนพ้อมพดคือ　　แต่งดี ฯ

◎ เท่าว่า วะหว่างไว้ท้าวฮุ่ง　　พานคำนั้นเนอ
ตูจัก แยงบาดี้ลูกจอม　　ใจก้า
ถ้า ๆ น้อทวยดาว　　เงือดแกว่ง
ค้อมกล่าวแล้วโยงค้อง　　ป่าวพด ฯ

◎ เมื่อนั้น ผู้แห่งเหง้าพระบาท　　บาเจื่อง
ยินดีชมชื่นชู　　ชนช้าง
เมือง ๆ เหลื้อมฮางเซง　　ชี้หมู่
ผัดว่า ม้างหมื่นฮ้อยหุมข้า　　ตุ่มตาย ฯ

◎ ทุกที่เทียนปะดับหมู่　　เดินพด
หานพาย ยันหลาวทองเกี้ยวโสม　　ไส ข้า
ภูธรผู้ ผดควน　　ท้าวฮุ่ง
ค้ายลิ่งเหง้าไหลช้าง　　สู่เมือง

◎ พุ่งพุ่งพ้อมแมนมาก　　ชดเดง
งางอนเฮืองดั่งดาว　　ดูซ้อน
ชุนเพงถมบุญกอง　　ไสผ่า
แกวแกว่งค้อนตีช้าง　　ซู่มือ ฯ

◎ สว่าสว่าข้าอ้ายง่ำ　　กวนพั้น
แองคอนทังไซ้ถือ　　เตยสู้
เดงเหน แมนสะกันแก้สมคาม　　กวนบั้ว
บางพ่อง ฮู้ฮีบคั้นดินฟ้า　　ออกมา ฯ

◎ อันนั้น การชั่วแท้ดูหลาก　　ยากัว
ฝูงพาง ยิงปื้นเสินสอดถอง　　เถิงช้าง
ชุนเพงเปืองชอดี้　　ตำผ่า
หมวกแตกพั้งแปนหน้า　　ฮี่บฮน ฯ

◎ ซ้ำแกว่งง้าวถองเสือ　　ดวงดิ้ง
มันก็ แปพายคืนเบ่ายา　　ยำหน้อง
ดั่งนั้น รือจัก เทเมืองได้เรงโฉ　　พระราชเฮาเด
สู่บ่อฮู้ ว่า ข้าบ่าวเปืองพายง้อม　　ซ่อยฮวนท่านรือๆ

◎ แต่นั้น ท้าวกว่าให้ฟ่าดค้องแซงซ่ม　　พดถือ
เดงดู แมนมวนคับแผ่นนา　　นองเข้า
ฮมฮมเปืองปะคือคำ　　คูนหมู่
ไสสู่เจ้าสินด้าน　　ลูกจอม ฯ

◎ เฟื่อง ๆ ช้างอ้ายเกือน　　กอยชู
เขาก็ออมพด ชาวเชียงเคือก่อนเจือง　　ยังถ้า
ชะบุหน้าเร่งโฉ　　ยินชื่น
ฝูงพวกพ้องขวาซ้าย　　ฮาบแพน ฯ

◎ ฮื่น ๆ ช้างสานไหย่　　กะดิงนัน
โฮโฮแมนเดือนพด　　กองอ้อม
ผาวงถมยันชน　　อ้ายคว่าง
ข้าก่ำพ้อมเติมเจ้า　　บ่อได ฯ

◎ พ่าง ๆ เหลื้อมคมดาบ　　พางดำ
สะพื้น ไทเงินยางบ่าวลุง　　เตยช้าง
แกวคำต้องแองคอน　　คุงขนาด
เลิกมากล้นนากว้าง　　ทุ่มนอง

๏ พระบาทให้หวะผึก  พานคำ
เกากองเสียงส่งตี  เคงเช้า
ขุนเยียถึมบุญวัง  กวนก่อน
ช้างบั่วเท้าทันหน้า  เกี่ยวทาน ๆ

๏ เบื้องแง่ซ้ายแมนมาก  ฮุมชน
หลาวทอง พาหานพายเพียกคืน  สะเทือนฮ้อง
ยนยนแก้กอยแฮง  ฮุมผ่า
พลยี่น้อยดูฮ้าย  เฮ่งแคน ๆ

๏ ไพ่บ่าม้างคืนโคด  ส่มคาม
ทังแมนเฮี่ยวฮึ่บกอย  เกาซ้ำ
เมื่อนั้น บางามเจ้าพานคำ  คุมเคียด
เมี้ยนเคื่องชั้นสุมเช้า  บ่อหน ๆ

๏ แกวเบี่ยด เบื้องปากซ้ายซึ่งง่อน ตัดหลัง
หานพาย ตี่หลาวทองพวกพล  พอยตั้ง
สะพื้นพ้อมแพนยูง  ยังหยุ่
บ่อยู้ กี่หนั้นคั้งแกวแย้  แยกมา ๆ

๏ ขะพุ่หน้าเจ้าฮุ่ง  เฮื่องหาน
ฆาอา ชาวเชี่ยงเคื่อไซ่ถือ  เถยเช้า
เมื่อนั้น เรงโฌย้ายพานคำ  คุนเพื่อน
พระบาท เจ้าติ้วส้อยไส่ช้าง  ส่งแฮง ๆ

๏ ค่างๆช้างอ้ายเกื่อน  กอยแฮง
ยายพลแพนแต่งงาม  ทุกพ้อง
ฝูงขุนขี้นอานทอง  แทงหอก
ค้อนเฮ่งค้องเคินแส้  แส่งพล

๏ ส่องขอกข้าอ้ายง่ำ  ขิงปื้น
สานสานแกวล่วงมา  มิ้ยั้ง
พื้นพื้นเพี้ยงไฟลาม  ลันท่ง
ท้าวบั่วตั้งทันหน้า  เกื่อนเพง ๆ

๏ สะพาดช้างไส่ส่ง  โสมทาน
พายงามเตงต่องา  ขนปั้น
แมนเฮี่ยวพ้อมกวานแก  แกวก่ำ
เหนเฮื่องฮ้ายดูลั้น  เลิกหนี่ ๆ

๏ ซ้าก่ำเบื้องหอกถึ้มส้อยถึก  หุนบัง
มั่นกี่ ตี่พายเฮวฮึ่บคืน  ถงถ้าง
เมื่อนั้น ผาวังซ้ำตี่ชน  ส่องเถ่า
อ้ายกว่างผู้ธรรม์อ้าง  เกี่ยวทาน ๆ

๏ กู้น ข้าเก่าท้าวจอมแต่  บูฮานแท้แล้ว
คุนอินสานเสี่ยบแทง  งวงหลั้ง
ขุนกอนเบื้องไกวขอ  ขนงผ่า
หมวกเพื้องพั้งแปนหน้า  คาบเผลี่ยง ๆ

๏ เดือดหยาดย้อยช้างเฮ่ง  ฮ่ำดิน
เสี่ยงนั้นแมนฮึ่บหนี่  เสี่ยเจ้า
ขอหัวย้อนวินเสียง  สงวนมาก
ข้าท่านเจ้าจอมเลี้ยง  ห่อนทามเมื่อใด ๆ

๏ รู่ปากค้านคุงกว่า  ฮนฮม
ทวนทวน ตี่ยามทองบ๋าวพล  ปะดับตั้ง
เสี่ยงแกวฮ้องละงมนั้น  ซว่าซว่า
มิฮ่างเจ้าจักคิ่ดฮู่พั้งยู่ให้  เพื่อนเหง ซามรือ ๆ

๏ อ้ายแดดพ้อมอ้ายก่ำ แกวฟอง
เราก็ เล่งกันมวนหมู่หนา หนุนเข้า
ดูดั้ง ผองพดเพี้ยงเพิ่ม นองเคือง
บ่อสู้ ก็คิวเต้าเดินท้าว ซ่อยพาย ฯ

๏ เพื่อง ๆ พ้อนทุงยาบ มวนมา
ปะมานคือคู่ชาย ไหลแล้ง
เมื่อนั้น เรงโฉมท้าวเงินยาง ยินยาก
เจ้าผ่อแจ้งเหนไกล้ กล่าวสูง ฯ

๏ มิอ่างว่า แมนมากได้ฟ้าลั่น ดงเหง ซามรือ
อันว่า ทวนโทเรท่อไย บาด้าน
แหนงจัก เดงในห้องหนงาม ง้อมม่อนกูพุ้น
คิดพี่เจ้าแพงด้าน เกี่ยวเกาก็ตาย ฯ

๏ แต่นั้น ทะล่อนแล้ส้างซวด ซัดหา
โฮโฮ ตีฮางลือเลื่อนโล่ม ไล่เข้า
แมนฮังพ้อมหนาตาย? อกบ่อง
แยงชื่อเจ้าดินด้าน ลูกจอม ฯ

๏ อ้ายผ่องผู้ไคเฮ่ง หลุยชน
แกวก็ ฮอมกันถวนเกิบแฮง ฮุมก้ว
เลงดู ผงจุลี้ขึ้นเมือบน ป่านหมอก ฯ
ซ้างนิดฮั้วฮาวล้ม มุ่นดิน

๏ ต่องจอกข้างเหลี้อมดาบ คมขาว
แมนบินบนเลื่อนมา คือฮุ้ง
ซาวพางเบี้องดอยยอง ยิงฮาบ
พิดพุ่งต้องคนสะดุ้ง ปวดปิ้น ฯ

๏ เขาดอบหลี้นดันแอ่น กางหาว
กินถิ่นแกวเดือนแฮง ฮุมบั้น
ดุงฮาวเบี้องเงินยาง แคนมาก
อ้ายผ่องทันต่ซ้าง พ่ามูน ฯ

๏ ท้าวกว่า ให้เฮ่งซ้ำชนฝ่าย เงินยาง
เดมแฮงเขาบ่าวดุง เลยค้าน
หัวกางเบี้องเชียงเคือ เพงเกือน
แย้ค่าด้านฮุมได้ โคดแฮง ฯ

๏ ดิ่งดิ่งลั่นพดเพื่อน เดิมหลาย
แมนฮังแซงข่มถวน พ้นชั้น
แกวเผื่อพ้อมหนาตาย เลยผ่า
ท้าวฮุ่งสะบั้นยินค้อย เคียดไน ฯ

๏ ไพ่บ่า เบี้องปากซ้ายซ้ำเพื่อ เพื่อถอย
โฮโฮแมนล่วงชู ซิ่งบั้น
ซาวดอยฮ้องเต็มนา ส่ว่าส่ว่า
ทุกปากทันพดค้าน โคบคื้น ฯ

๏ เมื่อนั้น ฮัวค่าซ้นซานล่ำ เดงผัว
เยียวว่า บาเจืองจมฮับพดี้ ฝูงต้ำ
ปะนมมือไหว้เหนือหัว ทูนเกด
นบเทพค้ายวอนซ้ำ ซ่อยคง ฯ

๏ เลื่อน ๆ ล้มนองเนด เนื่องหลาม
แต่นั้นดุงก็ ดงพดหลวงออกเดิน ตามท้าว
แกวขามดั้งดูหลาย หยุดหยู่
พระบาท เจ้าหมื่นม้าวปุนตั้ง แต่ไกล

๏ ชะพู้ค้างต้นท่ง ทันเพี้ยง
ทุงไชบั๊กเงื่อนพด พอยตั้ง
พั้งยิน เกากองท้วงเพนี่ เดี้ยงดั่นั้น
ดุงท่าน เจ้าติ๋วต้อยตาต้อน ต้มหดาน ฯ

๏ วันดั่นไกด้ฟ้าเฝี้ยด วาดา
เมื่อนั้น เจื่องหานกอยกด่าวความ แคอนเฝี้ยน
ตู้เยี่ยะ ตาพดพ้อมพายเฮา ฮบก่อน
นับท่อเมี้ยนจมแล้ว ดั่งรือ ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าเจ้าขึ้ ยินกะดัน
แองคอนทังไซ่ดือ ชานถ้อย
ตาจิงแจ้งสามพัน ทังไพ่
เดียพวกน้อยชุนชั้น ซัมเซียง ฯ

๏ ออระไม่เนื้อคิดเคียด เพงทวง
ยินฟุนอดซั่วยาม รือได้
เมื่อนั้น ขาพวงพันทังหลาย นบนาด
ทุกขาบไหว้ค้าแค้น ค่อยทูน ฯ

๏ เพิงที่ พระบาทท้าวเมือหยู่ แช เมืองชอบรือ
ตูดั่ง แมนมวนเฮวฮอดตู ฝูงข้า
เขาจัก ซึ่งเวี่ยงชั้นเงินยาง ยังยาก
ห้ามท่าน เจ้าตุ่มฟ้าที่นี้ เพื่อแคน ฯ

๏ เหมือนดั่ง กากไอ่เฮียฮามดูก ? ตะเมือง
เซงแมนหดายไบ่ปุน ป่านนี้
ภูธรท้าวเจื่องดุน เดยกด่าว
หังว่า หว้ายย่านฟ้ามาพี้ เพื่อแกว ฯ

๏ อันจัก น้าวง่ายแท้ฮอยเผือด ผางอาย
แหนงจัก เกาที่เดียวต่งเดี้ย ดางแล้ว
หดานก็ดิ้ม ฮวายมนต์แกวแด่งยำ ง้อมฝาก
ถ้านี้ดวงดั่ง เฮาด้วช้างชนหลั้น แอ่วแฮงก่อนเถินฯ

๏ อันด่วนเบื้องดู้ปู่ ฮอยแคน มาถแล้ว
เทื่อนี้หดานจัก ทำคนแรงข่มเดิม เต็งข้า
เมื่อนั้น นายแมนเบื้องพญาหดวง ท้าวกว่า
ไซ้ด่วงม้ามากด่าว คำดะหาว ฯ

๏ ประนมนอบน้อมเดยว่า ทุกคอง
ดุงอาวพักชู่คน พั้งถ้อย
รือแคอน พั้งพองพ้อมตุงดวง มาง่าย ดั่งเด
ข้าท่าน เจ้าติ๋วต้อยไจแจ้ง ดูกจอม ฯ

๏ เดยด่วง ไซ้ก่ายข้อแชอ่อน โอมนาง
เฮาก็ ฮอมคำควนค่อยปอง ปุนไหว้
โดยเดิมด้ามปะถมดาง ด่าวบ่าว
เฮวฮิบได้คุงฮ้าย ไซ่คดี ฯ

๏ มิ่งเยี่ยะ ซ้ำกอยกด่าว นัดดา
ดุงท่าน ทำสิ่งยี่แก่เมือง มันเจ้า
ท่อว่า วอนหดานขึ้นแองกา ก้าพ่า กูเนอ
ดั่งนั้น ทางท่องท้าวเชียงด้าน ฮาบงาม ฯ

๏ สองอ่อน ผู้จึ่งหน้าอั้วค่ำ คิงควน
ทังสามสาวสั่งมา มวนพ้อม
บ่อมี่เหมือนจัก กวนพสฮ้อนหลายที่ มันมาก
อันว่า ท้าวฮุ่งให้ปะสงง้อม แห่งเดียว ซอบตาย ฯ

๏ แต่นั้น พิสสดากฮ้อนเท้าทั่ว ทวงเจือง
แมนก็ เกี่ยวคำเค็มกล่าวสูง เสี่ยงก้า
ตื่นเหลืองฮู้ต่ำดิน น้อวดิ้น ? ก็ดี
ชื่อจัก แรงข่มข้าหลายฮ้อย คุ่มตาย ฯ

๏ ยาชิ่น ? ซ้ำดื่นข้อแชโลภ ดวงพาง
แหนงว่า ถอยพายคื่นสู่สอง สมง้อม
อันที่ เงินยางถ้ำตุงตน นั้นหย่า จากเถิ้น
เมี้ยนกล่าวแล้วเจืองค้อม เคียดใน ฯ

๏ ขอบกว่าสู้เฮี่ยงพากย์ ทวนคดี
คำพอใจส่วนอาว เอาอ้าง
อันนี้ บุรีถ้ำเงินยาง ถุงออกแท้แล้ว
เหมือนจัก สู้ส่วนล้างคมดาบ ตางสาวว่าเนอฯ

๏ มึ่งเยียะ คื่นบอกให้ฮู้ฮ่าง ถุงตา ท่านเถิ้น
อันว่า คึ่งขาวออนอ่อนอวน ขาอั้ว
บัดนี้ คูนเอาท้าวแองกา เมื่อสู่ สมแล้ว
หลานท่าน กั้วกิ่นซู้ฮอยเบื้อง บ่อคื่นแลซามฯ

๏ ระพุ่หน้าท้าวฮุ่ง ขมไน
ดอนว่า ฝื่นคำงามแต่งดี่ คูก้า
อันที่ เก็งญาส้อยสี่ใส ง้อมม่วน กูพุ้น
บุญสื่บ ส้างแต่ฟ้ำกัมแก้ว เกิดดง ฯ

๏ บ่อมีพักบาก สู้ชี้ช้างชิ่งบ่วน เปนมัว กี่เด
บัดนี้ดอนว่า ทงสมคามเกิ่งอัน อายหน้า
ฮอยว่า ขวัญหัวสู้พางสูน เสี่ยชี่พ
แหนงค่อยเมื่อหยู่ ส้างฝ้ายฟ้ำเมื่องเก่า กนเย็น
ซามดาย ฯ

๏ แต่นั้น ไช้พากย์แล้วเฮวฮึบ คื่นถวาย
เซ็นเซ็นชดเนตนอง เนื่องให้
คิ่งขอเง้อหัวพาย กี้วโกช
แนมท่อ ได้ต่อช้างท้าวฮุ่ง พานคำ ดั่งนั้น ฯ

๏ เมี้ยนโทสฮ้ายถวายบาป เวรา กี่ดี
โดยกัมแฮงคอบคึ่ง ฮื่อห้าม
เดินฝูงพ้อมโยธา ทุกปาก
เผี่ยดหมู่ ข้ามท่งแด้งเดยด่วง ชนพาย ฯ

๏ แมนมากก้ามกอยต่อ เต็งหาน
ยนยน ซาวเงินยางแต่งดี่ ดาถ้า
ชื่อว่า แกวแรงล้นเหลือดิน ต้นออก
คึ่ดบ่อฟ้าวดวงย้าน หย่อนกัว ฯ

๏ ปะตับหอกด้างยายหยู่ ยังทง
หนัว ๆ ซาวพูพางแบกเกิน กางเข้า
ฮมฮมม้ายิงกง ไกวลั่น
เบื้องบ่าวเจ้าเซียงด้าน ด่วงพั้น ฯ

๏ เมื่อนั้น แมนซั่นซ้างฮุมสืบ คำยวง
ลามมะเฮียวฮันผ่ากวน กะจัดค้าน
อาวพวงพ้อมแองเดือน เลยได่
หนี้พั้งพ้าวคุงกั้ว กวั่งไค ฯ

๏ ดุกไอ่เฮี้ยเฮียกซื่อ ลามมะเฮียว ว่ากูนี้แล้ว
เซิ่งหาน ในเงินยางว่ากู แวนก้ำ
หวังเอาได้แมนเฮียว ทังเคือง
สูบ่อสู้ ว่า ซ้าท่านเจ้าเมืองด้าน บ่าวดุง ท่านรือ ฯ

๏ หนักเนื่อง ตั้งซะค้อมเพี้ดหยู่ ยายตาม
เอินเลียงสูงส่งละหาว หุมอ้าง
แต่นั้น ลมคามเกียวหัวซวา ก้ำคว่าง
แมนเดือนซ้างสานต้น ตื่มซน ฯ

๏ ค่างค่างเบื้องอ้ายก่ำ กวนยิง
แองคอนปะจนเกิบกน กวนต้อง
ฮมฮมเพี้ยงดินนอง จักหว่า
เขาพี่น้องเนืองลู้ ซ่อยอาว ฯ

๏ อ้ายถอดง้าวเฝลี้ยงผ่า แมนฟอง
คิงขาวกวนขาดผง แผวเนื้อ
กูนี้ ขุนพลล้างนาคอง ละวังราชแท้แล้ว
บ่อไช่เซื้อฝูงไบ้ ซั่วทาม

๏ ชูกค้านคุงพ่าย พัดพอ
ฮมฮม แองคอนเลยได้ตาม เติมปั้น
พ่องยัง หุมซนซ้างหานพาย พอเมื่อย
ซ้าท่านผู้ ธรรม์ค้น ค่อยผื้น ฯ

๏ เบื้องม่วงอ้มถอยอาด เอาแฮง
กิ้นกิ้นแมนเกือนแฮง มาต้อน
ดูคั้ง ตองแฮงลั้นตื่นมือ ทุกขอก
ซ้างพ่องบ้าละเทือนฮ้อง ทั่วนา ฯ

๏ ยั่งยั่งย้อยคอหอก ปานฝ่าง
เวหาบดมื้ดกวัน แคจนเต้า
แม้งนิ่ง สูรพางหว้ายวาดา เฮียงฮ้อน
เมื่อนั้นท้าวฮุ่ง เจ้าติวล้อยแยงซื่อ พยาหลวง ฯ

๏ ซะซ่อนนิ้วก้ำตาม ฮวายมนต์
ในทวงเพ็งเพื่อหาน หุมซู้
กูบ่อ กังวนฮ้อนฮมมะโน ลักหยาด
เท่าว่า คิดเคียดคั้งฮามฮู้ ซั่วไกล ฯ

◎ ซาดซาดย้ายยอเคื่อง แพนหาง
พานคำไกวแกว่งงา เงยเข้า
เมื่อนั้น พยาแกวให้กางกัน ปะดับหยู่ ฯ
เดินสิ่งเหง้าฝูงท้าว แต่ชะกัน ฯ

◎ ได้ว่า หว้ายเถื่อนกว้างมวนหมู่ มามัว กี่ตาย
ฮมฮม นันเพนี่เฮ่งเดี่ยง ดูนก้อง
แมนทองเท้าหัวกาง เกาผ่า
คิ่งคิ่งพื้นนากว้าง เฟื่องเพื่อน ฯ

◎ แต่นั้น ท้าวกว่าย้ายช้างใหญ่ คูนเมือง
ไส่พายแยงถูกจอม ถามถ้อย
หลานนี้ บาเจื้องส้างตางคิ่ง ดุงออก จิงรื้อ
สังหาก แขงบี่กชู้ มาม้วย เพื่อไผ ฯ

◎ เมื่อนั้น พระบาทไท้ทวนบอก อาการ
ในทวงคือคู่ไฟ ฮมเฮ้า
ฮานี้ แนวจอมไท้เจื้องหาน ดื้อโดก จิงแล้ว
รื้อว่าท้าวจัก มาฮาบเต้าเมื่องด้าน ด่วงผาน ฯ

◎ ฮอยว่า อัปโชคซ้ำเสี่ยชี่ท ลื้มหลัง แดนอ
ขวันอาว ไซเพจิตจากเฮื้อน ฮามห้อง
อันจัก หวังผานได้เงินยาง ยาอ่าว จาเถิ้น
ดอนว่า ให้พี่น้องตายซ้ำ คอบสาว ฯ

◎ แหนงค่อย เยือนต่าวช้างคื้นหยู่ เย็นใจ
คำพออาวหย่าจา จงต้าน
เมื่อนั้น ขุนแกวค้อยคิ่ดใน ยินเคี่ยด
ผิบ่อได้ไผ่ ซ้ำเชี่ยงส้านกูบ้า บ่อคื้น ง่ายแล้ว ฯ

◎ กาก่องก้าวเย็นเหยี่ยด พะนักใน
สะพื่น ซาวปะกันแต่งดี่ ปะดับพ้อม
เมื่อนั้น บาไทผู้ ผดควน ท้าวฮุ่ง
นี้วสอดก้อยแหวนง้อม เคื่องยำ ฯ

● คื่ดฮุ่งฮู้ ถ้วนภาค มนต์ยำ
ภูธร ผายพานคำเกี่ยวโสม ไสเข้า
ตื้ชนช้างคูนเมื้อง ท้าวกว่า
พางไพ่เค้ายิงพ้อม พาบปื้น

◎ สว่า ๆ เบี้องบ่าวแก้วเกาก่อน กวนแทง
พานคำผื้นส่งแกว กะจัดค้าน
คูนเมื้องฮ้องชะเทียนแฮง พ่างพ่าง
แย้ค่าด้านเดยแตก เต็มนา ฯ

◎ อ้ายคว่างได้แกวก่ำ ตัดคอ
หานพาย พั้นแมนผาแกว่งคาว ตกขว้า
เอาหัวย้อนยอสูง เดี่ยงโห่
ทุกที่ซ้ำเชินเจ้า บ่อเหลี่ยว ฯ

๏ โผ่โผ่ค้านถ้มตุ่ม เต็งแพน
เต็งดู งาเขียวฝูงไพ่พาง เอาได้
กวานแกพ้อมแมนฟอง ท้าวบ่ง ก็หนี
ถดเคื่องไว้โดนน้ำ วิ่งพาย ฯ

๏ ผู่ก่งท้าวตางพี่ หุนบัง ก็หนี
ไถภูจรบ่อแป คอยหน้า
แกวทองล้างเชียงฮัง ถื่อนาถ ก็หนี
เขาบ่อถ้าเฟื่อนพ้าว พึ่งตาย ฯ

๏ บ่อฮู้ กี่หมื่นชั้นอำมาตย์ แมนถาย ก็หนี
ไผหาก ทวนโภยตายแต่คน ไกลย้าว
ทังกี่ กำมือเท้งหัวพาย ไทแขก
มาจัก เมี้ยนชั่วดั้งเจื่องท้าว ที่เซิ่ง หนี้เถ้น ฯ

๏ ดับแยกช้างกวนเกี่ยว พัดคื่น
พานคำเบิ่งแบกงา เงยถ้า
ฮอยที่ ดินเพี่ยงพื้นพูกง เปนอาดคนแถ้ว
กางว่า ได้ฮอดห้องนางฟ้า ดูกพรมแถเยอ ฯ

๏ ผายผาดช้างซัดฮ่อ ฮุมแทง
ไกวคมไล่ผ่าเผลี่ยง ผิดท้าว
กอยแฮงเปื้องแปนตน เสื้อไป่
เมื่อนั้น พระบาทท้าวไจก้า ขึ้นลงวน ฯ

๏ ออระไหม่ นิ้วกำดาบ ฮางเซิ่ง
แยงคิ่งควนผ่าเผลี่ยง แผวเนื้อ
แต่นั้น เร็งโฌเจ้าแถนคูน ถงเกิด
เงือดดาบก้าแยงแม่น ตัดคอ ฯ

๏ เลือดหยาดย้อยช้างไหย่ คูนเมื่อง
เกากองยกยื่นหัว โยงค้อง
เมื่อนั้น บาเจื่องเจ้าพานคำ คิ่ดมาก
เดินพวกพ้องผื้นท้าว แต่งดี่ ฯ

๏ ฮู้ว่า วิบากเบื้องปางก่อน เวรส่นองท่านแล้ว
ซื่อบ่อ ทวนสิ่งยี่ชวดชู เชียงด้าน
สังหาก ทำโพยฮ้ายบื้นคอง พ้นขนาด
ยาว่าต้านเตี่ยนท้าว กล่าวหยัน ฯ

๏ แต่นั้นป่าวเพื่อน ให้เมี้ยนคาบดั้งแต่ง ส่งสะการ
พอที่ กัมกุมเวรคอบคิ่ง ตายช้า
ภูธรย้ายพานคำ ยกย่าง
พ้อมไพ่พ้าคื่นเช้า สู่เวี่ยง ฯ

๏ ค่างค่างแก้ช้างอาบ บางบิน
เมื่อนั้น บาไทเฮี่ยงฮอดเกย เมื่อห้อง
นรินท์อั้วไล่ส้น โสมฮาบ
นิ้วแนบน้องทวนท้าว คู่สถาน ฯ

๏ ปะดับเคื่องเมี้ยนแล้วอาบ สงสี่
บาคานเมื่อแท่นทอง ธรรม์กว้าง
เล็งเห็น มุนตี่ซ้ำคนเคย ข้อยไหม่
ได้หมู่ช้างทังม้า มากมวน ฯ

๏ ไย่ไย่ถ้นเหลื่อช่วง เชี่ยงจวง
พอที่ ผลควนคิ่ดคั่งใจ จอมไท้
เมื่อนั้น เร็งโฌไท้พรมยวง ต้านพี่
เห็นที่ แกวมากถ้นฮอยไฮ้ ฮุบงาม ฯ

◎ ทุกที่เทียนพลเพื่อน ดงเห็ง
ทังหลายเลยฮื่มแฮง ฮุมข้า
คนเซิ่งซั้นเซียงเคือ มีมาก
พระบาท เจ้าลุ่มฟ้าเตินตั้ง แต่ไกล ฯ

◎ อันนึ่ง เสือปากซั้นเซียงไหย่ เงินยาง
สมภารไซซ่อยซู ชนช้าง
บ่อฮ่าง จักกางพลเข้าเมืองหลวง พ้อมพี่
เทื่อนี้ ปดโทสม้างแมนม้วย ดุ้มตาย ฯ

◎ เมื่อนั้น อั้วทิ้เหง้าขานขอบ ภูธร
เส็งเห็น แมนหลายดูดั่งดิน จักขว้า
ประนมมือไหว้ขอวอน ฮักฮาซ
บนบอกก้าโดยคุ้ม คู่ผี้ ฯ

◎ เห็นที่ แถวมากพั้นใจขาด ทวงกะสัน
เทื่อนี้ฮู้ว่า คุนบาสี่โผดถุง ทังข้อยแลซาม
แม้งนึ่ง วันเอี้ยงเข้าหลิ่มดอย เทือนส่อง
ท้าวฮุ่ง เจ้าติ่วส้อยเพาแล้ว ลวดนอน ฯ

◎ กาก่องนี้วเพ็งพี่ ปะชิดชม
ภูธรผันแนบนาง นงหน้า
สูนฮมกั้วเกาจันทน์ เจือกิ่น
ผันแนบผ้าแคงง้อม บ่อวาง ฯ

◎ แม้งนึ่ง ลมด่วงถ้องแถวถิ่น เซี่ยงจวง
ดาราวี่คู่คาง แควนค้อย
ฟังยิน สวาสวาซั้นเซียงหลวง ดุกส่าก
เจ้าติ่วส้อยผันผ้า ตื่นจวน ฯ

◎ สูรย์ส่องแจ้งเฮืองป่า อุทัย
ผลควนคิดฮุ่งหลัง เหลือกั้น
ในทวงฮ้อนอาลัย ถ้นสวาด
สูรย์ส่องซั้นเซี่ยงล้าน เฮือแสง ฯ

◎ เจ้าจากย้ายผันออก เดินขวาง
ทาสี่แปงเคืองดี่ อบน้ำ
ฝูงนางเซี้ยงยอไป ปุนอาบ
ปะดับซู่ถ้าเลยแล้ว คาดแคง ฯ

◎ โสมฮาบไท้ยกย่าง เมือสถาน
โยธาแฝงนอกใน คนเผ้า
เทพอั้วคนคาน ละวังแต่ง
ให้ด่วนข้าควายช้าง ฮื่บดา ฯ

◎ ปะดับซู่ซั้นเสี่ยงแส่ง คั้วหลวง
ฮมฮม ไทเซี่ยงสาแจกปุน เปนถ้อย
มุนตรีพ้อมทุกลวง เลยคั้ง
ด้นแต่คุ้มเวิงน้อย นอกใน ฯ

◎ สะพั่งพ้อมฝูงหมู่ โยธา
ไทไหเฮี่ยงพาดทะไล เดี่ยนเข้า
ไสสันแก้วเก็งฌา เดินแต่ง
ค้ายสิ่งเหง้าฝูงท้าว ซู่นาง ฯ

◎ ปะดับซู่ถ้าเลยแต่ง คั้วหลวง
เมื่อนั้น กองคอนทวยเคืองคาน ของง้อม
ผีนนึ่ง มะฮามจามแจ้งลวงลาย มอมมาด
ท้าวฮุ่งผู้ ตั้งค้อม นุ่งใน ฯ

๏ ผืนสอาดกว้างสาวแส่ว ไหมคำ
จอมใจนางฝากมา มัวให้
สำลำท้าวทวยแยง ทงเพส
เขาก็เซงยี่ ผู้แก่นไท้งามย้อย ยิ่งเขียน ฯ

๏ เกเกสเก้าทัดดอก โยธิกา
สังวานเวียนแบ่งไบ คำเหลื้อม
ไสสุดเนื้อนวลฟอง พื้นมาด
ท้าวนั่งเอื้อมอิงเท้า แท่นทอง ฯ

๏ พึ่ง ๆ ช้างม้ามาก ของแกว
เสิน ๆ ไกวกะดิงทองค่าควน คำล้าน
เสิ่งคู แถวทางข้อยเซยตาว เต็มช่อง
ค้ายปากต้านสาวใช้ กว่าเมื่อง ฯ

๏ สุรย์ล่วงล้ำในโลก โลกา
วันเฮื่องไสส่องพะโยม ยังเช้า
สามพันพ้อมพาชี้ ได้ใหม่
วอแต่เช้าวางไว้ วิ่งหนี ฯ

๏ ภูไช่ท้าวเดินอ่อน แองคอน
ยังดี เอาขันคำใส่หัว แกวต้น
ขอนขอนก้องกะดิงทอง ทวนย่าง
ทุกที่เท้าทางล้น นอกเวียง ฯ

๏ ค่าง ๆ ช้างเยียเกื้อน เพิ่งผาย
พางต่ำขวนลูกหลาน ถือม้าว
(หานพายให้แองกา ขึ้นฮ่วม)
เฮาก็ ได้ท่อนท้าวทังค้าย หย่าแคลน ท่านเนอ ฯ

๏ มันนั้น หลานกว่าล้างสี่ด้านเกยเทส นักคำ ?
เงินยวงยังอ่านแสน สมต้อย
เปนแต่กัมเวร เบื้องปางปะถม ถ้วนบาปจิ่งแล้ว
พอที่ ได้อ่อนน้อยเลยไป้ บ่อบาน ฯ

๏ ยาบยาบพ้อมพลพวก มุนตี
ภูธรทงพานคำหย่อนเชิง ซ้ำย้าย
มุนตีพ้อมโยธา ทวนย่าง
ค้ายไพ่ฟ้ามวนพ้อม ฟ้าไป ฯ

๏ บ่อฮู้ กี่ท่อนท้าวเทียนต่าง ภาสา
ทุกไทชมขาบทูน ธรรม์เหง้า
กุลาพ้อมพลแสน แส้ก้อน
เหน้าขี่ช้างพังย้าย ย่างตาม ฯ

๏ ว่อน ๆ ก้องเสียงเสพ ภูมิพุ้นเยอ
บางามคือคูอินท์ เอาตั้ง
โสมไสผู้หลานคิง คำเกื้อง
ไสหมู่ช้างหลายค้าง เคียนไป ฯ

๏ เฟื่อง ๆ ย้ายคันฮ่ม เฮ็งโญ
ฝูงสาว ไทเงินยางผ่อแล เต็งเจ้า
เมื่อนั้น สุรย์คลาคล้อยเวียนเสมร ไสส่อง
พระบาทท้าวเถิงห้อง แห่งสุง ฯ

๏ กาก่องท้าวพับจอด เกยคำ
บุญสูงฮับฮาชคุน หลานแก้ว
ธรรม์ยำไท้ราชา โสมลูบ
ทุกที่แล้วเลยพ้อม นั่งเนื่อง ฯ

๏ ป้าออกห้องโจมจูบ นัดดา
เยี่ยวบ่อ ทำเบื่องดูหยู่ลุน เลยหม้อม
เทื่อนี้ มหาไชยต้องเต็งเซา ถอยพาก คืนแล้ว
เย็นหยู่ย้าวพดพ้อม โยธนี่ยิน ฯ

๏ ผ่อเห็น ทุกปากชั้นหัวปั๋ว เปนกัน
กินถิ่นจัดแจกเชย ขวาซ้าย
บุญกันแก้วเอินเสี่ยง ถอยกล่าว
ไห้หลากไว้หัวอ้าย กว่าเมือง ฯ

๏ ชะพ่มพ้อมเชื่องถ่าว นารี
ดูเฮืองคับคั่งเฮือง หลายฮ้อย
ที่ดูด้วยบริพาร พอหมื่น
เจ้าคิ่วต้อยไห้คว่าง ถวายดุง ฯ

๏ อาวจิ้ง ยวงยื่นไหว้นบนาถ เร่งโฉม
บุญสูงไส่ส่งแฮง เลยล้น
ฉันว่า โจนโจนั้นหัวแถว ท้าวกว่า
หลานท่านได้วานนี้ ค่ำควน ฯ

๏ เฮาก็ ม้างกว่าปุ้นเขาพ่าย ทังปวง
ดูกก่อนเอา ฝูงเมียแถวแต่นาง พอฮ้อย
นับท่อ เงินยางล้นสองแสน สามหมื่น
เทียนย่อม ยกไส่ช้างท้าวกว่า เอามา ฯ

๏ อ้ายยื่นถ้อยถวายแห่ง ภูบาล
ราชาเล็งผ่อดู ตาถ้วน
ชะลอนม้าอานทอง ทังหิ่ง
เลือกแต่ช้างสานต้น เคื่องคำ ฯ

๏ เบื้องขอกพุ้นข้างไหย่ คุนเมือง
คิงคำคือแท่งทอง คำเกี้ยง
เมือง ๆ เหลื้อมงางอน มันเบ่ง
พระบาทเจ้าจอมไท้ ขึ้นชน ฯ

๏ ใจเบ่งนั้นข้างชื่อ พานคำ
เลยทานไส่ส่งแถว ถอยค้าน
ธรรม์ย่ำนั้นแองกา หลานกว่า
ผู้จิ่งหน้าปุนต้าน กล่าวหาน ฯ

๏ เจื่องผ่าได้กางโฮบ โฮมเอา
หลานก็ กุมทังเปนฝากเชื่อ ดุงป้ำ
พายขวานั้นหัวแถว ผู้ไหย่
ท้าวฮุ่ง เงือดดาบก้ากอยแม่น ตัดคอ ฯ

๏ หัวนี่งนั่งแถวไป่ นาขวาง
ฝูงเขา ชาวเชียงเคือเกือนเพิ่ง เยี่ยซ้อย
ฝูงนี้ คนหานเจ้านางงาม ง้อมม่วน จิงแล้ว
แต่งหมู่ม้าพอฮ้อย ซ่อยดุง ฯ

๏ ขายผู้ไจด่วน หานพาย
มันก็ แทงแถวฝูงเผือกเหลือง ตกขว้า
คนเซ็งผู้ แองคอน ชายต่อ
ได้หมู่เจ้าช้างเผือก แมนเฮียว

๏ ผู้พ่างไกลเชื่อพ่อ คอนชาย
มันก็ พ้นแมนเบี่ยวชาดชอ กะชันช้าง
พายคนผู้ขุนคอน ท้าวหนุ่ม
ได้ที่อ้างน้องกว่า แถวเผือง ฯ

◉ ซะพู่หน้าผู้ใหญ่ สามมะเฮี้ยว
ชนแมนเฮื้องเกิบแกว กุมข้า
ทังหลายพ้อมกมเกี้ยว ได้กว่า
เอาหมู่ช้างทังม้า มากมูน ฯ

◉ สว่าสว่าข้าเมี้ยนหมู่ หัวแกว
ฝูงเขา ซาวปะกันท่อตาย สามด้าน
นับแต่ คนแถวได้ทังเซย พอหมื่น
หลานท่านให้เผื้อซ้อย กล่าวกอน ฯ

◉ ฮื่นฮื่นต้นเฮื้อขว่ง เงินยาง
ไกวฮางเซ็งเทื่อเดี่ยว ดูต้น
ไคจัก กางแพนขว้างจอมหัว ฮอยยาก จิงแด้ว
คือดั้ง ค้นแผ่นฟ้ามาน้อม นอบถวาย ฯ

◉ ปากนิ้ง เกยเกสเก้าหัวกว่า เร็งฌา
มั่นนี้ วางคิ้งเพาะเคี้ยดเค็ม คุงฮ้าย
อับปะราไซซ้ำเสียคน มรเนด
ชวนเพื้อน ผ้ายแผ่นด้านมาเมี้ยน คุ่มตาย ฯ

◉ นักเผดฮ้ายฝูงหมู่ แวนวอน
สมคามหายเหื้อดไป เนี้ยระเนี้อ
ทันที่ พอหลายเบี้องว้วอ ห้อแต่
เขาบ่อเอี้อดูฮ้าย ฮื้บหนี้ ฯ

◉ เบี้องแง่ซ้ายชั้นซื่อ หุนบัง
ฅูก็ ฮุมดิ้เต็งบาดมัว เมาค้อน
ฮวยที่ เยงยังด้าวแดนผี ดี้ดอบ
ปะไม้อ้ายยินฮ้อน ฮื้บพลัน ฯ

◉ เมี้ยนมอบถ้วนทุกที่ ถันถวาย
เมื่อนั้น แองกาผันแผ่นแคง เคื้องให้
โอยอายโอ้ทุขขลัง เขื้อนอ่อน ?
เปนเพื้อหน้าออก ผู่แก่นไท้พาต้อง หล่มหลวง ฯ

◉ หมักหม่อนหน้าดุงขอบ แขคดี้
ฮาวพวง ทังแองเดื้อนแต่งเติม ตางเจ้า
ปะคุบค้องเภรี้ ให้โห่
เสียงสนั่น เท้าง่อนฟ้าคุงขอบ มหาพรม ฯ

◉ ไผ่ไผ่ข้าพ้อนดาบ ดาเฮื้อง
ฮมฮม ซาวเงินยางแต่งปุน เปนถ้อง
เขาก็ ทำเบี้องข้าซาวควาย ซ้างถ่าว
ทุกที่เทียนหารหม้อ หมื้นเฮื้อ ฯ

◉ ค่าวค่าวเค้าคับคั้ง บั้นแกง
หนัวหนัว ซาวเชี้ยงเคื้อไพ่พาง เถิงถ้วน
ดุงก็ เพิงใจเสี้ยงทังเมื้อง ถ้นโลก
ท้าวซื้มผู้ ฅนอ้าง อ่าวหลาย ฯ

◉ ไผโสกไฮ้ยินซื้น ชมบาน
บี่ปายฮักคู่คน ควนอ้าง
แต่นั้น สองพยาพ้อมตอมมวน เมี้ยนหย่า
หามหิ้บส้อยลงจ้าง บ่าวหาน ฯ

◉ สว่าสว่าตั้งยายเหยี้ยด สุรา
ทันที่ พานดินหกหมื้นไห กำซ้อง
ฮางบัวซ้องวันทา ถ้ายี่
คนคั่งห้องโฮงฮ้าน ฮ่มขวาง ฯ

๏ เมื่อนั้น ถุงที่เหง้าไซ้ช่วง สาวสนม
จัดหานางมิ่งเมือง มาพ้อม
ฮมฮมน้ำแถมพอ เพิ่งมาด
ทูนท่านผู้คิ่งค้อม เพื่อดฟาย ฯ

๏ พระบาทให้อ้ายแกว่ง ไกวปาน
มันก็ ผายความเกิงฮอดแหน หมายต้ำ
ตูก็ ก็อหานต้องแกวแมน กะจัดแตก
ท่อจัก ซ้ำท่อนท้าวเทที่ เมืองปะกัน ฯ

๏ ซะแควกนิ้วอ้ายคว่าง วางปาน
ถุงก็ จัดความแหนเหนี่ยว เจืองใจแก้ว
ควนที่ สีคานท้าวปุนกิน เสวยก่อน
ซมชื่นพ้อมพะนานเหล้า ม่วนสงวน ฯ

๏ โง่งโง่งค้องกองมวน ทั่งมี่
อ้ายง่ำซ้ำเซยเหล้า กล่าวแซง ฯ

๏ คอไส่ส้อยถนิมแถ่ว กมซะเบ็น ?
แคงคานคุบเกิบกวน กางพ้อน
ฮมฮมซ้ำเกยี่ ฮันแล่ง
ย้องเชือดซ้อนเพิงม้าว แกว่งไกว ฯ

๏ ฮู้หลากหลื้นหลบแกว่ง ลำแพน
เหลื่ยวไปมาถ่ำนำ เอี่ยงเอื้อ
พอแสนพ้อมในโฮง หัวชื่น
ถุงแค่งเสื้อสินส้อย ซู่อัน ฯ

๏ ระพาดตั้งเยี่ยหมื่น เงินยวง
ปุนบั้นพางไพไท ทุกด้าว
ขุนหลวงส้างเงินยาง มื่มาก
อ้ายก่ำน้าวทูนเก้า กล่าวยอ ฯ

๏ ลันดั่ง คุธราชแผ้วแสวงนาก ในสระ
ตะเกิงยกยื่นมือ มวนพ้อน
ทายทยานเท้าแพนทอง ไกวแกว่ง
ทุกที่ท้อนพอพ้อม ผ่อเฮือง ฯ

๏ แพ่งแพ่งนิ้วอ้ายเกื่อน เพิ่งพาว
นามกรมันม่วนเมือง แนวน้ำ
ถุงเดินต้านฝูงสาว ไซ้ฮื่บ
เอาแผ่นผ้าผื่นค่า พันเงิน ฯ

๏ เมี้ยนจื่บแล้วเลยมอบ มัสการ
ฝูงนี้ ขุนเชินเขาแล่วงาม ถายล้วน
แต่นั้น สี่คานต้านแองผา ผายออก
ปะนมนอบผู้ธรรม์อ้าง แจ่มเจือง ฯ

๏ ทุกซอกพ้อมพวนพากย์ ตบมือ
ทั้งเมืองเมินผ่อดู พอด้าน
ทวนเที่ยวเทื้ยนถือแพน ฮาฮ่อน
พิพากย์ต้านคำก้า กล่าวหาน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าดุงซื่ม ชมยิน
ส้านส้านเสียงแส่งกวน เกาค้อง
จองวองก๊วกอยนั้น เนื่องเที่ยว
ไจเจือดซื๊นมโนต้อง เกือนตาง ฯ

๏ ฝูงนี๊ ปะเบี่ยวได้ดูดั้ง ทัวระพี้
สี่เส่ดี่ยวหางฮ่อนคน โตนเต้น
พอดี่แล้วเดยแป หดบนั่ง
ปะคุบพาดพ้อมเพงเหล้น บ่อนาน ฯ

๏ ดุงชั่งซ้อยคำแจก จูมดาย
ส่าวโส่มคานส่งไป เปนเซื๊อง
วางมวนให้เองผาย มวนมอบ
มันก์ เบื้องไป๊นวยอย้อง ไส่หัว ฯ

๏ ดุงก์ ปะกอบเก๊อดุดาภ คนเซิ่ง
ไชยส่มคามต่อตัว ฮื่อย้าน
ซุนเพิ่งเจ้าดมนอง พ้าฮ่วน
ดุงแต่งคั๊งส่องข้าง ฮ่างวัน ฯ

๏ ทะด่วนนี๊วนบนาก ซุดี่แหน
งางอนสันสิ่งทอง ทังค้าย
ผายผยองเบื้องแพนคำ วี่วาท
คือคู่ส้อยส่ายเส้น ไส่เสี่ยน ฯ

๏ ยัวระยาดย้ายเกี่ยวย่าง เยี่ยงคิ่ง
ส่าวกังวนหว่าแด ดาคี๊น
ฝูงนางเที๊ยนซึ่งเอา อวนอ่อน
มโนพาดพั๊งเพิ่งได้ ไป่ปาน ฯ

๏ หมักหม่อนหน้าถอยนั่ง นบพยา
พายหานหนหมู่วัน เพิ่งพ้อน
ราชาต้านเดินขุน ท้าวหนุ่ม
มันก์ เฮฮ่อนฮ้อนกำก้าว แกว่งแพน ฯ

๏ ทุกขอกข้าเมินมู่ง เดิ่งแด
กะทำไปมาดั่งกะสิง แส่วงหดี๊น
แปโส่มเบื้องหางยูง ยัวระยาด
คอยบิ่นหน้าเหลี่ยวย้าย ย่างควน ฯ

๏ พั้งพาดพ้อมเสี่ยงดิ่ง แส่งระบำ
ส่าวส่งวนดักดั่นใจ จงม้าง
ยินคั่งแค้นทวงกะสั่น กั๊นหยู่
ปากบ่อได้เดยกะค้าง เยี่ยะวอน ฯ

๏ แต่นี๊นชะพู่หน้าเมี๊ยนนั่ง นบดุง
ดาขันคำอี่กแคง ผี่นเข้ม
บุญสูงแก้วคำดี่ ให้นอบ
ยังท่อผู้ไจเข้ม ที่เยี่ย ฯ

๏ ปะกอบเนื๊อคือคู่ อินท์แถลง
มันก์ เสี่ยคองคำกส่าวเถิง แถมถ้อย
ส่ะไบแคงผ้าผื่นงาม ย้องหยั่น กู๊น
เบื๊องบ่าวง้อมคูนท้าว ซ่อยดุง ท่านแล้ว ฯ

๏ เขาฮื่บค้อนบั้นค้องคอมปี้ ส่วานได
ส่มคามเฮาค่อยทง ดางเจ้า
หดาคี๊วคอยไหด เหลี่ยวเหลี่ด
เนื๊อบ่อเส้าผี๊วเกียง ส่องได ฯ